

al-Âdjurrîs juveler

Författare: Imâm Abû Bakr Muhammad bin al-Husayn al-Âdjurrî (d. 360)

Källa: Sammanfattning av Imâm al-Âdjurrîs bok "ash-Sharî'ah"

Sammanfattning och översättning: Abû Mûsâ al-Albânî,
al-Maktabah Dâr-ul-Hadîth.Com

Introduktion	3
Splittring och dess orsaker.....	3
Khawâridj och makthavare	4
Vikten av Sunnah och en avvisning av Qur'âniyyûn	6
Dispyter och tvister inom religionen.....	9
Synden i att tvista kring Qur'ânen	13
Förbudet i att tvista kring Qur'ânens mindre tydliga verser	14
Qur'ânen är Allâhs Tal och den är inte skapad.....	15
Wâqifahs (de Passiva) metodik	19
Lafdhiyyahs (Uttalarna) metodik.....	20
Avrättningen på al-Dja'd bin Dirham	20
Îmân stiger och sjunker	21
Ingen Îmân utan handlingar	22
Ingen bön, ingen Islâm	23
Undantaget i Îmân	24
Det är en innovation att fråga "Är du troende?"	25
Murdji'ah	26
Sahâbahs syn på Qadr	29
al-Hasan al-Basrî har inget med Qadariyyah att göra	31
Tâbi'ûn om Qadr.....	32
'Umar bin 'Abdil-'Azîzs ställning till Qadariyyah	36
Vi bekräftar Qadr utan att forska i det	38
Hur trodde Salaf på Allâhs Ansikte?	40
Allâhs (tabârak wa ta'âlâ) skratt.....	45
Varning för Hulûliyyah (panteisterna).....	47
Allâh är ovanför himlarna, inte överallt.....	49
Allâh talade med Mûsâ ett verkligt tal.....	51
Allâh stiger ned till den nedersta himlen varje natt.....	53
Allâh skapade Âdam i Sin skepnad.....	54
Allâhs Fingrar	55
Allâh har två Händer och båda är högra	56
Allâh skapade Âdam med Sin Hand	57
Medlingen på Domedagen	58
Dammen.....	61
Straffet i graven är ett faktum.....	62
al-Munkar och an-Nakîr.....	63
al-Masîh ad-Dadjjâl	64
'Îsâ nedstigning till jorden och strid mot kättarna	65
Vågen.....	67
Paradiset och helvetet skapades innan människan.....	68
Den eviga vistelsen i paradiset och helvetet.....	70
Plikten i att känna till profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) förträffligheter ..	71
Några av sändebudets (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) egenskaper i Qur'ânen	71

I Allâh's Namn, den Barmhärtige, den Nådige.

Introduktion

Imâm Abû Bakr Muhammad bin al-Husayn al-Âdjurrî (360 – rahimahullâh) sade i sin bok "ash-Sharî'ah":

Splittring och dess orsaker

1 – Utav Sin godhet och ynnest har Allâh talat om för oss i Sin Bok att judarna och de kristna först gick under efter att ha delat upp sig i sina religioner. Han har lärt oss att det uteslutande var orättvisa och falskhet som fick dem att splittra sig och avvika åt falskhet. Denna sträva orättvisa och avundsjuka fick dem slutligen att uppdelas.

2 – Ibn 'Abbâs (radhiya Allâhu 'anhumâ) sade:

"Allâh ('azza wa djall) beordrade de troende att vara enade och Han förbjöd dem från splittring och uppdelning. Han talade om för dem att deras föregångare endast gick under på grund av att de tvistade och disputerade om Allâhs ('azza wa djall) religion."

3 – Ibn Mas'ûd (radhiya Allâhu 'anh) sade:

"Denna Raka väg besöks av djävlar. De ropar på en och säger "Allâhs tjänare, kom till denna väg i stället!" De gör detta för att locka från Allâhs (ta'âlâ) väg. Håll er därför till Allâhs (tabârak wa ta'âlâ) rep, för Allâhs ('azza wa djall) rep är sannerligen Allâhs (djall wa 'alâ) Bok."

4 – ash-Sha'bî sade:

"Det brukade sägas: "Den som vill in till paradiset skall hålla sig till Muslimernas samling.""

5 – Abûl-'Âliyah sade:

”Lär er Islâm. När vi väl har lärt er den, skall ni inte vända den ryggen. Håll er till den Raka vägen, för den [Raka vägen] är helt säkert Islâm. Vik inte av från vägen för att gå till höger eller vänster. Håll er till er profets (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) Sunnah och det hans följeslagare var upprättade på. Vi läste Qur’ânen femton år innan de gjorde det de gjorde. Håll er borta från dessa drifter som sprider fientlighet och orättvisa bland människor.”

6 – Tecknet som tyder på att Allâh (´azza wa djall) önskar en person väl, är att han följer denna väg; Allâhs (´azza wa djall) Bok, Hans sändebuds (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) Sunnah, hans följeslagares (radhiya Allâhu ´anhum) Sunnah, deras efterträdare som följer dem i godhet och det Muslimernas Imâmer var upprättade på. Några av dem var al-Awzâ´î, Sufyân ath-Thawrî, Mâlik bin Anas, ash-Shâfi´î, Ahmad bin Hanbal, al-Qâsim bin Sallâm och de som följde dem. Till denna väg hör även att man håller sig borta från dem som inte följer dessa lärdas väg.

7 – Yûsuf bin Asbât sade:

”Bid´a har fyra grunder; Rawâfidh, Khawâridj, Qadariyyah och Murdji’ah. Därefter splittras från varje sekt arton nya sekter. Resultatet blir sjuttio två. Vad den sjuttiotredje gruppen beträffar, är det al-Djamâ´ah som profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) nämnde som (i betydelse):

”Det är den räddade.””

8 – Muhammad bin Sîrîn sade:

”Den som följer rapporteringarna är upprättad på [den Raka] vägen.”

9 – Hudhayfah bin al-Yamân sade:

”Islâm kommer att plockas isär bit för bit. Det första tecknet på det kommer att vara brist på koncentration under bönen till, dess att du inte ser någon vara koncentrerad längre.”

Khawâridj och makthavare

10 – Efter att de dykt upp från olika länder, samlats och propagerat att de manar till gott och förbjuder ont, begav de sig till al-Madînah och dödade ´Uthmân (radhiya Allâhu ´anh). De av Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) följeslagare som var kvar i al-Madînah gjorde vad de kunde för att förhindra det, men utan framgång.

11 – Därefter gjorde de uppror mot de Troendes ledare 'Alî bin Abî Tâlib (radhiya Allâhu 'anh). De var inte nöjda med hans domslut och började säga: ”Endast Allâh har rätt att döma.” Då sade 'Alî (radhiya Allâhu 'anh):

”Ett sant ord med en falsk avsikt.”

Därpå stred 'Alî (radhiya Allâhu 'anh) mot dem och Allâh ('azza wa djall) förärade honom med att döda dem.

12 – Till de mindre tydliga texterna som Harûriyyah följer, hör Allâhs ('azza wa djall) Ord:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är de otrogna.”

Därefter läser de:

”Ändå sätter de otrogna andra vid sin Herres sida!”

Om de ser en makthavare döma enligt något annat än sanningen, säger de:

”Han har hädat och den som hädar har satt andra vid Herrens sida och den som sätter andra vid Herrens sida har gjort sig skyldig till avgudereri. Dessa makthavare är avgudadyrkare!”

Följaktligen gör de uppror och gör det ni ser, ty de missförstår versen.

13 – Jag har varnat er för Khawâridjs metodik så pass, att det räcker för den som Allâh ('azza wa djall) skyddar från denna metodik och inte tycker och tänker som dem. Han härdar med makthavarnas orättvisor, låter bli att göra uppror mot dem med svärdet, ber Allâh att Han avvärjer all orättvisa från honom och alla andra Muslimer, ber för makthavarnas bästa, vallfärdar med dem, strider med dem mot Muslimernas fiender och förrättar fredags- och 'Îd-bönen med dem. Om de befäller honom något som utgör lydnad, lyder han dem om han förmår göra det. Skulle han däremot inte förmå göra det, ursäktar han sig. Om de befäller honom till synd, lyder han inte dem. Om det förekommer spänningar och tvister mellan dem, stannar han hemma. Han skall varken tala illa om dem eller göra uppror mot dem. Han skall inte ge sig in i deras tvist och inte heller skall han hjälpa till att sprida prövningar. Den som då befinner sig i detta tillstånd, befinner sig – om Allâh (ta'âlâ) vill – på den Raka vägen.

14 – al-Hasan al-Basrî sade:

”Om de ändå härdar då de prövas av sina makthavare till dess att Allâh (‘azza wa djall) befriar dem från prövningen. I stället tar de till sig svärdet och förlitar sig på det. Jag svär vid Allâh att de aldrig har medfört något gott:

”Så uppfylldes din Herres nådiga löfte till Israels barn för deras uthållighet; och Vi lade i ruiner allt vad Farao och hans folk hade byggt upp och ödelade deras odlingar.”

15 – Suwayd bin Ghafalah sade:

”‘Umar bin al-Khattâb sade till mig: ”Du kommer förmodligen att leva längre än mig. Lyd makthavaren, även om han skulle vara en abessinsk slav. Härda om han skulle behandla dig orättvist och pryglad din rygg. Och om han skulle befalla dig till något som reducerar din religion, skall du säga:

”Jag lyssnar och lyder, men ta hellre mitt liv än min religion.”

16 – Lyd din makthavare oavsett om han är arab, ickearab, svart eller vit. Lyd honom så länge han inte befäller dig till synd. Lyd honom även om han skulle behandla dig orättvist, misshandla dig, vanhedra dig och ta din egendom. Detta skall inte få dig att göra väpnat uppror mot honom. Gör inte uppror mot honom med Khawâridj. Härda!

Vikten av Sunnah och en avvisning av Qur’âniyyûn

17 – ‘Umar bin al-Khattâb (radhiya Allâhu ‘anh) sade:

”Vissa människor tvistar med er med hjälp av Qur’ânens mindre tydliga verser. Försvara er mot dem med Sunnah. Sunnahs folk är sannerligen kunnigare om Allâhs (‘azza wa djall) Bok.”

18 – Om en okunnig person hör att man nämner Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) Sunnah och säger: ”Jag tar endast emot det som finns i Allâhs Bok”, måste de lärda och förnuftiga säga till honom:

”Du är en ond människa. Du hör till dem som profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och de lärda har varnat för. Din okunniga människa! Allâh (‘azza wa djall) har uppenbarat förpliktelserna allmänt. Därefter beordrade han Sin profet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) att förklara för människorna vad som uppenbarats för honom. Allâh (‘azza wa djall) sade:

”Och för dig har Vi uppenbarat Påminnelsen för att du skall klargöra för människorna allt som uppenbarats för dem så att de tänker till.”

Allâh (‘azza wa djall) lät Sin profet vara en klargörare. Han beordrade hela skapelsen att lyda honom. Han förbjöd dem från att vara olydiga mot honom samtidigt som Han beordrade dem att stanna vid hans förbud:

”Tag alltså emot vad sändebudet ger er och avstå från det som han nekar er.”

Därefter varnade Han dem för att motsätta sig Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) beordring. Han (‘azza wa djall) sade:

”De som vill sätta sig emot hans befallningar bör ta sig i akt; så att de inte får utstå prövningar eller ett plågsamt straff”

Säg till denna okunniga människa som motsätter sig sändebudets (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) Sunnah:

Din okunniga människa! Allâh (‘azza wa djall) sade:

”Förrätta bönen och betala allmosan.”

Var i Allâhs (‘azza wa djall) Bok finner du att Fadjr är två Rak‘ât, Dhuhur fyra, ‘Asr fyra, Maghrib tre och ‘Ishâ’ fyra? Var i Allâhs Bok finner du börens regler, tider och vad som annullerar den? Detta finner du endast i profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) Sunnah. Det samma gäller allmosan. Var i Allâhs Bok finner du att du betalar fem dirhamer på tvåhundra, en halv dinar på tjugo, ett får på fyra och alla andra regler kring allmosan? Det samma gäller alla andra förpliktelser som Allâh (‘azza wa djall) har ålagt i Sin Bok. Dessa handlingars regler finner du endast i sändebudets (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) Sunnah.

Detta är de lärdas uttalande. Den som säger något annat än detta, utesluts ur Islâm och träder i stället in i de otrognas religion. Vi söker skydd hos Allâh från att gå vilse efter att ha varit vögleda.

19 – Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Jag har sannerligen fått Boken och något annat som liknar den. Jag har sannerligen fått Boken och något annat som liknar den. En mätt person ligger i sin soffa och säger: ”Håll er till denna Qur’ân. Det som den anser vara lovligt, skall även ni anse vara lovligt, och det som den anser vara olovligt, skall även ni anse vara olovligt.””

20 – ‘Imrân bin Husayn (radhiya Allâhu ‘anh) sade:

”Du är en dum människa! Finner du i Allâhs Bok att Dhuhur är fyra Rak’ât och att man inte skall läsa högt i den?”

21 – ‘Abdur-Rahmân bin Yazîd såg en man i Ihrâm ha på sig vanliga kläder. Följaktligen sade han åt honom, men mannen svarade: ”Ge mig en vers från Allâhs (‘azza wa djall) Bok som säger att man skall ta av sig kläderna.” Han läste då:

”Tag alltså emot vad sändebudet ger er och avstå från det som han nekar er.”

22 – ‘Abdullâh bin Mas’ûd (radhiya Allâhu ‘anh) sade:

”Allâhs (ta’âlâ) förbannelse vilar över tatuerade kvinnor och de tatuerade kvinnorna, kvinnor som delar på tänderna för skönhetens skull och kvinnor som ändrar på Allâhs skapelse (‘azza wa djall).” En kvinna från Banû Asad vid smeknamnet Umm Ya’qûb fick reda på detta och hon var en kvinna som brukade läsa Qur’ânen. Hon kom till honom och sade: ”Vad är det jag hör som sägs komma från dig; att tatuerade kvinnor och de tatuerade kvinnorna, kvinnor som delar på tänderna för skönhetens skull och kvinnor som ändrar på Allâhs skapelse (‘azza wa djall) är fördömda?” ‘Abdullâh sade: ”Skall jag inte fördöma dem som Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) fördömde? Detta förekommer i Allâhs (‘azza wa djall) Bok.” Hon sade: ”Jag har läst ut hela Qur’ânen utan att hitta detta.” Då sade ‘Abdullâh (radhiya Allâhu ‘anh): ”Du hade hittat det om du bara hade läst det. Därefter läste han:

”Tag alltså emot vad sändebudet ger er och avstå från det som han nekar er.”

23 – ‘Atâ’ bin Abî Rabâh sade om versen:

”Och om ni råkar i tvist om något, överlåt då avgörandet åt Allâh och sändebudet” :

”Att överlåta avgörandet åt Allâh innebär att hänvisa till Allâhs (‘azza wa djall) Bok och att överlåta avgörandet åt sändebudet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) innebär att hänvisa till sändebudets (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) Sunnah.”

24 – ‘Umar bin ‘Abdil-‘Azîz (radhiya Allâhu ‘anh) skrev i ett av sina brev:

”Ingen har rätt att tycka något vid sidan av Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) Sunnah.”

25 – Makhûl sade:

”Det finns två typer av Sunnah. En Sunnah är obligatorisk att följa och otro (Kufr) att lämna. En annan Sunnah innebär förträfflighet och skulle den utebli, är ingen skada skedd.

Dispyter och tvister inom religionen

26 – Abû Qulâbah sade:

”Sitt inte med Ahl-ul-Ahwâ’ och diskutera inte med dem. Jag fruktar att de kommer att påverka er med sin villfarelse eller få er att missförstå något, på samma sätt som de missförstod.”

27 – Mu’âwiyah bin Qurrah sade:

”Dispyter inom religionen får handlingarna att gå om intet.”

28 – ‘Umar bin ‘Abdil-‘Azîz sade:

”Den som låter meningen med sin religion vara debattering, kommer ständigt att förflyttas fram och tillbaka.”

29 – Ma’n bin ‘Îsâ sade:

”En dag gick Mâlik bin Anas ut ur moskén. Så småningom hann han ifatt av en man som kallades för Abûl-Hawriyyah som hade anklagats för Irdjâ’. Han sade: ”Abû ‘Abdillâh, kan du lyssna på vad jag har att säga? Låt mig tala och debattera med dig och tala om för dig vad jag tycker och tänker.” Han sade: ”Vad händer om du besegrar mig?” Han sade: ”Om jag segrar, får du följa mig.” Då sade han: ”Vad händer om en annan man kommer som besegrar oss båda?” Han sade: ”Då får vi följa honom.” Mâlik (rahimahullâh) sade: ”‘Allâhs tjänare! Allâh har sänt Muhammad (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) med en enda religion. Jag anser att du förflyttar dig från en religion till en annan.” ‘Umar bin ‘Abdil-‘Azîz sade:

”Den som låter meningen med sin religion vara debattering, kommer att ständigt förflyttas fram och tillbaka.””

30 – Salâm bin Abî Mutî’ sade:

”En man från Ahl-ul-Ahwâ’ kom till Ayyûb as-Sikhtiyânî och sade: ”Abû Bakr, låt mig fråga dig en sak.” Ayyûb vände då honom ryggen och visade med sitt finger: ”Inte ens en halv sak.”

31 – Ismâ’îl bin Khâridjah sade:

”Två män från Ahl-ul-Ahwâ’ kom in till Muhammad bin Sîrîn och sade: ”Abû Bakr, får vi berätta en hadîth för dig?” Han sade: ”Nej.” Då sade de: ”Får vi läsa upp en Qur’ân-vers för dig?” Han sade: ”Nej. Antingen reser ni er upp och går iväg från mig eller så reser jag mig upp och går iväg från er.”

32 – Ibn Qays sade:

”Jag sade till al-Hakam: ”Vad fick människorna att falla i drifter?” Han sade: ”Dispyter.”

33 – Ziyâd bin Kulayb sade:

”Abû ‘Amrah sade till Ibrâhîm: ”Abû ‘Imrân, vilken av dessa drifter tycker du bäst om? Själv är jag förtjust i din åsikt och därför vill jag följa dig.” Då sade han: ”Allâh har inte låtit något gott finnas i dem. De är endast Satans utsmyckning.”

34 – al-Awzâ’î sade:

”Håll dig till föregångarnas rapporteringar, även om människorna skulle förkasta dig. Och håll dig borta från människornas åsikter, även om de skulle försköna dem för dig med fagert tal.”

35 – Den som har kunskap och sunt förnuft, ser allt vad vi har nämnt i denna bok och vet att han är i behov av att handla utmed det. Om Allâh (‘azza wa djall) önskar honom väl, kommer han att hålla sig till Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) Sunnah, följeslagarna och deras efterträdare bland Muslimernas Imâmer. Han kommer att studera för att gynna sig själv och för att avvärja okunnigheten från sig själv. Hans avsikt är att lära sig för Allâhs (‘azza wa djall) skull. Hans avsikt är inte att lära sig för att debattera, argumentera och tvista. Inte heller är det världsliga livet hans avsikt. Den som har denna avsikt kommer att – om Allâh vill – räddas från drifter, innovationer och villfarelser. I detta skede kommer han att följa de föregående Muslimska Imâmerna.

36 – Om någon ställer frågan: ”Vad skall en person göra om han har fått kunskap från Allâh (‘azza wa djall) och konfronteras av en person som ställer honom frågor

för att debattera och tvista med honom? Anser du inte att han skall debattera med honom för att visa honom sanningen och avvisa honom?” svaras det på följande sätt:

Det är just detta vi har förbjudits från. Detta är just vad de tidigare Imâmerna har förbjudit oss.

37 – Om han säger: ”Vad skall man göra då?” sägs det:

”Om den som ställer dig frågor gör det för att få reda på sanningen och inte för att tvista, skall du förklara sanningen för honom. Denna diskussion skall emellertid vara baserad på kunskap hämtad från Boken, Sunnah, följeslagarna och Muslimernas Imâmer. Vill personen däremot tvista och argumentera med dig, anser de lärda det vara föraktfullt. I detta fall skall du inte debattera med honom utan i stället slå vakt om din religion.”

38 – Om någon ställer frågan: ”Skall vi bara låta dem sprida lögner och hålla tyst?” svaras det på följande sätt:

Att du ignorerar och bojkottar dem är värre för dem än att du debatterar med dem. Detta är vad som har sagts av as-Salaf as-Sâlihs Imâmer.

39 – Ayyûb as-Sikhtiyânî sade:

”De tycker att det är värre att jag ignorerar dem än att jag avvisar dem.”

40 – Ibn ‘Abbâs (radhiya Allâhu ‘anhumâ) sade:

”Sitt inte med Ahl-ul-Ahwâ’; hjärtan blir sannerligen sjuka av att sitta med dem.”

41 – Mahdî bin Maymûn al-Azdî sade:

”Jag såg hur en man ville debattera med Muhammad bin Sîrîn, men han sade till honom: ”Jag vet vad du vill, men jag kommer inte att debattera med dig.””

42 – Hör du inte – må Allâh förbarma Sig över dig – vad Abû Qulâbah sade:

”Sitt inte med Ahl-ul-Ahwâ’ och diskutera inte med dem. Jag fruktar att de kommer att påverka er med sin villfarelse eller få er att missförstå något, på samma sätt som de missförstod.”?

43 – Hör du inte vad al-Hasan sade efter att en man hade ställt honom frågan:

”Debatterar du inte inom religionen?” Då sade al-Hasan till honom: ”Vad gäller mig, har jag förstått min religion. Om du har blivit av med din religion, får du gå och hitta den.”

44 – Om en person säger: ”Skall man inte debattera med dem om det blir nödvändigt att göra det för att fastställa bevisen mot dem?”, sägs det:

”Det är endast nödvändigt att debattera med de onda metodikernas förebilder som sätter människorna på prövning och manar dem till sin metodik. Exempel på dem är de tre kaliferna på Ahmad bin Hanbals (rahimahullâh) tid. De satte folk på prövning och manade dem till sin onda metodik. Härmed var det nödvändigt för de lärda att skydda religionen. Deras avsikt med det var att låta allmänheten kunna skilja mellan sanning och lögn. Följaktligen debatterade de med dem utav nöd och inte frivilligt. Slutligen fastställde Allâh (‘azza wa djall) sanningen genom Ahmad bin Hanbal och dem som var upprättade på hans metodik. Å andra sidan förnedrade och avslöjade Allâh Mu‘tazilah. Till sist fick allmänheten reda på att sanningen var det Ahmad bin Hanbal och de som följde honom var upprättade på, fram till Domedagen.”

45 – Därefter befäller vi att man slår vakt om Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) Sunnah, hans följeslagares Sunnah, deras efterträdares väg och Imâmernas uttalanden. Några av dem är Mâlik bin Anas, al-Awzâ‘î, Sufyân ath-Thawrî, Ibn-ul-Mubârak, ash-Shâfi‘î, Ahmad bin Hanbal, al-Qâsim bin Sallâm och de som var upprättade på deras metodik. Alla andra ignorerar vi. Vi debatterar inte. Vi tvistar inte. Vi argumenterar inte. Om vi ser en innovatör gå på ena sidan av vägen, tar vi den andra. Om vi råkar sitta i en sittning med en innovatör i, reser vi oss upp från den och går iväg. Det är så här våra företrädare har uppfostrat oss!

46 – Abû Qulâbah sade:

”Ahl-ul-Ahwâ’ är villfarelsens folk. Jag anser att deras enda slutgiltiga destination är Elden.”

47 – al-Hasan al-Basrî sade:

”En innovatör får varken sin bön, fasta, vallfärd, Djihâd eller någonting annat accepterad.”

48 – Abû Qulâbah sade:

”Aldrig någonsin har en man innoverat en innovation, utan att ha förklarat svärdet vara lovligt.”

49 – Om en person säger: ”Vi känner till detta du har nämnt och klargjort. Men vad anser du om vi debatterar om något som inte består av drifter, debatter, tvister och liknande? Exempel på det är Fiqh-frågor som rening, bön, allmosa, fasta, vallfärd, äktenskap och skilsmässa. Är det tillåtet att diskutera liknande frågor eller är även de förbjudna? Skulle du kunna förklara för oss hur detta går till?” sägs det:

Detta du nyligen nämnde undkommer sällan en tvist. Det slutar med att den enas med prövningar och till sist är det Satan som är segraren.

Om han då ifrågasätter det, sägs det:

Denna fråga har blivit alldeles för vanlig bland de lärda. Däri försöker en person överväldiga en annan, besegra honom och övermanna honom med bevis. Detta får den andre att förargas och höja rösten. Var och en vill att den andre felar. Detta är ett ytterst allvarligt fel och dess konsekvens är inte berömvärd. Att du vill att din motståndare felar är ett fel och en kolossal olydnad från din sida. Likaså är det ett fel och en kolossal olydnad från din motståndares sida när han vill att du felar.

Om han då säger: ”Men om vi debatterar för att dra nytta?” sägs det:

Det är just vad det framstår som, men debatten kommer ändå att bestå av någonting annat.

Om du är från Hidjâz och din debattör är irakier och ni verkligen vi dra nytta, skall du säga till honom:

”Må Allâh förbarma Sig över dig. Denna fråga har de lärda skilda åsikter om. Låt oss diskutera den som ett råd och inte som en övermanning. Om sanningen ligger i dina händer, kommer jag att följa dig och lämna min åsikt, och om den ligger i mina händer, får du följa mig och lämna din åsikt. Jag vill varken att du gör fel eller att jag övermannar dig.”

Om debatten går till på detta vis, anses den vara berömvärd och fin.

Synden i att tvista kring Qur'ânen

50 – Att det är otro att tvista kring Qur'ânen innebär att en person säger till en annan: ”Min läsning är bättre än din” medan den andre säger samma sak till den förste. Härmed beskyller de varandra för lögn. Till dessa skall man säga följande:

Låt var och en läsa på det sätt han har lärt sig utan att kritisera den andres läsning. Frukta Allâh! Handla enligt de klara verserna och bekräfta de mindre klara. Fundera över deras exempel, förklara det lovliga vara lovligt och det olovliga vara olovligt.

51 – ‘Umar bin al-Khattâb (radhiya Allâhu ‘anh) sade:

”Lär er kunskap. Därefter skall ni lära er harmoni och mildhet till kunskapen. Ödmjuka er inför den ni tar er kunskap från, för att de som tar kunskap från er skall ödmjuka sig inför er.”

Förbudet i att tvista kring Qur’ânens mindre tydliga verser

52 – as-Sâ’ib bin Yazîd sade:

”Det kom en grupp människor till ‘Umar bin al-Khattâb (radhiya Allâhu ‘anh) som sade: ”Du Troendes ledare! Vi träffade en man som ställer frågor om Qur’ân-tolkning.” Han sade: ”Allâh, låt mig träffa honom.” En dag när ‘Umar (radhiya Allâhu ‘anh) lagade frukost åt människorna, kom det in en man med en turban på huvudet och satte sig ned för att äta. När han väl hade ätit klart, sade han: ”Du Troendes ledare:

”Vid dem som virvlar upp, och dem som för med sig regn.” (51:1-2)

Då sade ‘Umar (radhiya Allâhu ‘anh): ”Är det du som är han?” Därefter reste han sig upp mot honom och tog av honom kläderna. Sedan började han prygla honom så att mannen tappade sin turban. Därefter sade han: ”Jag svär vid Honom i Vars Hand ‘Umars själ ligger i! Om jag hade funnit ditt huvud vara rakat, skulle jag ha halshuggit dig. Klä på honom! Sätt honom sedan på en kamel och kör ut honom till dess att ni kommer fram till hans land. Låt honom därefter säga [om sig själv]: ”Subaygh sökte kunskap och felade.”

Efter att ha varit sitt folks ledare, förblev han i detta förnedrande tillstånd till dess att han dog.”

53 – Om en person ställer frågan: ”Betyder detta att den som frågar om ”Vid dem som virvlar upp, och dem som för med sig regn” förtjänar att pryglas, straffas och bojkottas?” sägs det:

‘Umar (radhiya Allâhu ‘anh) pryglade inte honom på grund av frågan han ställde. När ‘Umar fick reda på hans frågor om de mindre tydliga verserna i Qur’ânen,

visste han att mannen hade satts på prövning innan han hade sett honom. Han hade alltså sysselsatt sig med något som inte medför någon nytta. 'Umar visste att det var bättre för honom att han sysselsatte sig med kunskap som handlar om det lovliga och olovliga och sändebudets (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah. Då 'Umar fick reda på att han hade sysselsatt sig med onyttiga frågor, bad han sin Herre att Han låter honom träffa mannen så att han kunde straffa honom och varna för honom. Detta berodde på att han var en ledare som måste tappa greppet om sitt folk såväl i denna fråga som i alla andra. Följaktligen lät Allâh honom träffa mannen.

54 – Det rapporteras från 'Alî bin Abî Tâlib (radhiya Allâhu 'anh) att han en dag sagt:

”Fråga mig!” Då reste sig Ibn-ul-Kawwâ' upp och sade: ”Vad är det för svarta fläckar på månen?” 'Alî sade då: ”Må Allâh förbanna dig! Fråga för att lära dig, inte för att göra till dig! Skall du inte fråga om något som gagnar detta liv eller livet efter detta?”

Qur'ânen är Allâhs Tal och den är inte skapad

55 – Håll fast vid er kunskap – må Allâh förbarma Sig över oss och er – att de vägleda Muslimernas åsikt vilkas hjärtan inte har vikt av från sanningen, är att Qur'ânen är Allâhs ('azza wa djall) Tal och att den inte är skapad. Qur'ânen hör till Allâhs (ta'âlâ) Kunskap och Allâhs (ta'âlâ) Kunskap är inte skapad.

56 – Detta har bevisats av Qur'ânen, Sunnahn, följeslagarna och Muslimernas Imâmer. Endast en vidrig Djahmî nekar detta – och Djahmiyyah är otrogna enligt de lärda!

57 – 'Umar bin al-Khattâb (radhiya Allâhu 'anh) sade:

”Människor! Denna Qur'ân är säkerligen Allâhs ('azza wa djall) Tal.”

58 – 'Umar bin al-Khattâb (radhiya Allâhu 'anh) sade:

”Qur'ânen är Allâhs Tal; konfrontera den därför inte med era åsikter.”

59 – Mu'âwiyah bin 'Ammâr sade:

”Dja'far bin Muhammad ställdes frågan: ”Är Qur'ânen en skapare eller skapad?” Han sade: ”Den är varken en skapare eller skapad, utan Allâhs Tal.””

60 – Yahyâ bin Yûsuf az-Zimmî sade:

”Jag hörde hur en man frågade ’Abdull h bin Idr s om dem som säger att Qur’ nen är skapad. Han sade: ” r de judar?” Han sade: ”Nej.” Han frågade: ” r de kristna?” Han svarade  ter igen: ”Nej.” Han sade då: ” r de elddyrkare?” Han sade: ”Nej.” Då sade han: ”Vad är de då?” Mannen sade: ”Ett folk som endast dyrkar All h.” Han sade då: ”Jag söker skydd hos All h från att de  r ett folk som endast dyrkar All h. De  r kättare. Den som säger att Qur’ nen är skapad säger att All h är skapad.””

61 – H r n al-Gharaw  sade:

”Jag har inte hört någon från al-Mad nahs lärda, utan att de fördömer den som säger att Qur’ nen är skapad. Därtill anser de personen i fråga vara otrogen.”

62 – H r n sade:

”Jag anser samma sak.”

63 – Ahmad bin Ab  ’Awf sade:

”Jag anser samma sak som H r n.”

64 – H r n sade:

”Den som handlar passivt kring Qur’ nen utav tvivel och låter bli att säga att den inte är skapad,  r som den som säger att den är skapad.”

65 – Hamzah bin Sa’ d al-Marwaz  sade:

”Jag sade till Ab  Bakr bin ’Ayy sh: ”Ab  Bakr, du vet ju vad Ibn ’Ulayyah sade om Qur’ nen. Vad anser du om det?” Han svarade: ”Lyssna på mig! Ve dig! Vi anser att den som säger att Qur’ nen är skapad  r en otrogen kättare. Han  r en fiende till All h. Sitt inte med honom och tala inte med honom!”

66 – Ahmad bin Y nus sade:

”Jag hörde hur ’Abdull h bin al-Mub rak läste Qur’ nen. Därefter sade han: ”Den som säger att detta  r skapat, tror inte på All h den Väldige.””

67 – Ism ’ l bin Ab  Uways sade:

”Jag hörde M alik bin Anas säga: ”Qur’ nen  r All hs (‘azza wa djall) Tal. All hs (ta’ l ) Tal  r från All h (subh nah) och det som  r från All h  r inte skapat.””

68 – ‘Abdull h bin N fi’ sade:

”M alik bin Anas brukade säga att Qur’ nen  r All hs (‘azza wa djall) Tal. Han brukade avsky dem som sade att den är skapad. M alik sade: ”Sådana människor skall misshandlas smärtsamt och hållas fängslade till dess att de d r.””

69 – Ibr h m bin Ziy d sade:

”Jag frågade ‘Abdur-Rahm n bin Mahd  om den som säger att Qur’ nen är skapad. Han svarade: ”Om jag hade haft makten, skulle jag ha ställt mig vid en bro och ställa var och en som vill gå över bron denna fråga. Om personen sade att den var skapad, skulle jag halshugga honom för att därefter kasta i honom i vattnet.””

70 – Yaz d bin H r n sade om Djahmiyyah:

”Jag sv r vid All h att de  r kättare. M  All hs förbannelse vila över dem.”

71 – Hanbal bin Ish q sade:

”Jag hörde Ya’q b ad-Dawraq  fråga Ab  ‘Abdill h Ahmad bin Hanbal om den som säger att Qur’ nen är skapad. Han sade: ”Den som säger att All hs Kunskap och Egenskaper är skapade, tror inte på All hs Ord:

”Om någon vill tvista med dig om detta, sedan du tagit emot den kunskap som har kommit dig till del.” (3:61)

 r inte detta Qur’ nen? Den som säger att All hs Kunskap, Namn och Egenskaper är skapade,  r tveklöst otrogen.”

72 – Sa’ d bin Nasr sade:

”Jag hörde Ibn ‘Uyaynah säga: ”Vad säger denna insekt?” Han menade Bishr al-Mar s . De sade: ”Ab  Muhammad, han hävdar att Qur’ nen är skapad.” Då sade han: ”Han ljuger! All h (‘azza wa djall) säger:

”Skapelsen  r Hans och Han befaller över allt.” (7:54)

Skapelsen  r All hs skapelse och befallningen  r Qur’ nen.”

73 – Ab  ‘Umar sade:

”Jag hörde Ahmad bin Hanbal ställas frågan om den som säger att Qur’ nen är skapad. Han sade: ”Han  r otrogen.””

74 – Wahb bin Baqiyyah al-W sit  sade:

”Jag hörde Wak ’ säga: ”Den som säger att Qur’ nen är skapad,  r otrogen.””

75 – Muhammad bin Y suf at-Tib ’ sade:

”Jag hörde en man fråga Ahmad bin Hanbal: ”Ab  ’ Abdill h, skall jag förrätta bönen bakom en alkoholist?” Han sade: ”Nej.” Då sade han: ”Skall jag förrätta bönen bakom en som säger att Qur’ nen är skapad?” Då sade han: ”Subh n All h! Jag förbjuder dig från att förrätta bönen bakom en Muslim och då frågar du mig om [att förrätta bönen bakom] en otrogen?””

76 – Ab  D w d sade:

”Jag hörde hur en man sade till Ahmad bin Hanbal att en man sade att All hs (ta’ l ) Namn  r skapade och att Qur’ nen är skapad. Då sade Ahmad: ”Klar och tydlig otro!” Jag sade till Ahmad bin Hanbal: ” r den som säger att Qur’ nen är skapad otrogen?” Han svarade: ”Jag säger att han  r otrogen.”

77 – ar-Rab ’ sade:

”Jag hörde ash-Sh fi’  säga: ”Qur’ nen  r All hs Tal och den  r inte skapad. Den som säger att den är skapad,  r otrogen.””

78 – Muhammad bin Ish q as-S gh n  sade:

”Jag hörde Ab  ’ Ubayd al-Q sim bin Sall m säga: ”Den som säger att Qur’ nen är skapad, ljuger om All h (tab rak wa ta’ l ) och säger om All h något som inte ens judar och kristna g r.””

79 – Ahmad bin Hanbal använde sig av Ibn ’ Abb s had th som bevis (i betydelse):

”Det första All h (’azza wa djall) skapade, var pennan.”

All hs Tal fanns ju innan pennan. Om då pennan  r den första skapelsen, betyder det att All hs Tal inte  r skapat, ty det fanns innan skapelserna.

Wâqifahs (de Passiva) metodik

80 – Angående de människor som säger att Qur'ânen är Allâhs (´azza wa djall) Tal utan att säga att den inte är skapad, anser många lärda dem vara precis som dem som säger att den är skapad. De kallar dem för "Wâqifah" och säger att de är värre än dem som säger att den är skapad eftersom de tvivlar på sin religion. Vi söker skydd hos Allâh från dem som tvivlar på att Allâhs (´azza wa djall) Tal inte är skapat.

81 – Abû Dâwûd as-Sidjistânî:

"Jag hörde Ahmad bin Hanbal ställas frågan: "Är det tillåtet att man säger att Qur'ânen är Allâhs Tal för att därefter hålla tyst?" Han svarade: "Varför håller han tyst? Han hade haft rätt att vara tyst om denna fråga inte hade uppstått. Men varför skall han vara tyst efter att de säger det de säger?"

82 – Abû Dâwûd sade:

"Jag hörde Ishâq bin Râhawayh säga: "Den som säger: "Jag säger inte att Qur'ânen inte är skapad", är en Djahmî."

83 – Abû Dâwûd sade:

"Jag hörde 'Uthmân bin Abî Shaybah säga: "De som säger att Qur'ânen är Allâhs (´azza wa djall) Tal och sedan förblir tyst, är värre än dessa – det vill säga de som säger att Qur'ânen är skapad."

84 – Abû Dâwûd sade:

"Jag frågade Ahmad bin Sâlih om den som säger att Qur'ânen är Allâhs (´azza wa djall) Tal utan att säga att den är skapad eller inte skapad. Han sade: "Han är en tvivlare och en tvivlare är otrogen."

85 – Ahmad bin Ibrâhîm sade:

"Jag hörde Muhammad bin Muqâtil al-´Abbâdânî – och han hörde till de främsta Muslimerna – säga om Wâqifah: "Jag anser dem vara värre än Djahmiyyah."

86 – Abû Tâlib sade:

"Jag frågade Abû ´Abdillâh om den som handlar passivt och säger: "Jag säger inte att den inte är skapad." Vad skall jag göra om jag råkar på honom och han hälsar

på mig? Skall jag hälsa tillbaka?” Han svarade: ”Nej, hälsa inte på honom. Tala inte med honom. Hur skall folket veta hur han är om du hälsar på honom? Hur skall han veta att du fördömer honom? Om du låter bli att hälsa på honom, kommer han att känna sig förnedrad. Då kommer han att veta att du fördömer honom, och folket kommer att veta hur han är.””

87 – Ibn Abî Bazzah sade:

”Den som säger att Qur’ânen är skapad eller handlar passivt och den som säger att hans uttal av Qur’ânen är skapat, eller något liknande, befinner sig inte i Allâhs och Hans sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) religion till dess att han ångrar sig.”

Lafdhyyahs (Uttalarna) metodik

88 – Håll er borta – må Allâh förbarma Sig över mig och er – från dem som säger att deras uttal av Qur’ânen är skapat. Ahmad bin Hanbal och de som följer hans metodik säger att det är ett fruktansvärt stort fel, och att en som säger det är en innovatör. Liknande person skall man varken tala med eller sitta med. Man skall varna folket för honom. Det enda de lärda vet, är det vi nyligen har nämnt; Qur’ânen är Allâhs (‘azza wa djall) Tal och den är inte skapad. Den som då säger att den är skapad, är otrogen. Den som säger att Qur’ânen är Allâhs (‘azza wa djall) Tal för att därefter förbli tyst, är en Djahmî. Den som säger att hans uttal av Qur’ânen är skapat, är en Djahmî. Detta sade Ahmad bin Hanbal och han talade strävt i denna fråga. Den som säger att hans uttal av Qur’ânen är skapat, har innoverat och kommit med något som inte känns vid av de lärda. Detta är vad han har sagt. Det samma gäller den som säger att Qur’ânen som läses av människorna i bokform är en utsaga av det som finns i den Bevarade tavlan . Detta är ett fruktansvärt stort fel som fördöms av de lärda.

89 – Om en Djahmî säger att Qur’ânen är skapad eller att Qur’ânen är Allâhs Tal och därefter förblir tyst eller att hans uttal av Qur’ânen är skapat eller att denna Qur’ân är en utsaga av det som finns i den Bevarade tavlan, skall han bojkottas. Man skall varken tala med honom eller förrätta bönen bakom honom. Däremot skall det varnas för honom.

Avrättningen på al-Dja’ d bin Dirham

90 – Habîb bin Abî Habîb sade:

”Jag hörde Kh lid bin ʿAbdill h al-Qisr  säga efter att ha predikat klart för människorna: ”Människor! Gå tillbaka och offra! M  All h acceptera det från er! Jag skall sannerligen offra al-Djaʿd bin Dirham. Han påstår att All h inte talade med M s  med ett verkligt Tal – fjärran  r All h från det som al-Djaʿd säger.” Därefter gick han nedför predikstolen och skar halsen av honom.””

 m n stiger och sjunker

91 – Ab  Hurayrah sade:

” m n stiger och sjunker.”

92 – Zirr bin Hubaysh sade:

”ʿUmar bin al-Khatt b brukade säga till sina följeslagare: ”Kom! Låt oss få vår  m n att stiga”, för att därefter påminna sig om All h.”

93 – ʿAbdull h bin Mas ud sade:

”All h, p  ka min  m n, övertygelse och förståelse.””

94 – Muhammad bin ʿAl  sade:

” m n stiger och sjunker. Den stiger med lydnad och sjunker med olydnad. Däremot kan man inte säga att Isl m stiger och sjunker.”

95 – Ibn Mas ud (radhiya All hu ʿanh) sade:

”All h (ʿazza wa djall) nämnde i Sin Bok allmosan tillsammans med bönen. Den som då inte betalar allmosan, har ingen bön.”

96 – Sufy n bin ʿUyaynah sade:

” m n  r tal och handling. Detta har vi lärt oss från dem som var före oss. Det finns inget tal utan handling.” Det sades till honom: ”Stiger och sjunker?” Han sade: ”Vad gör den annars?”

97 – Sufy n ath-Thawr  sade:

” m n stiger och sjunker.  m n  r det som finns i hjärtat och bekräftas av handlingar.”

98 – ‘Abdur-Razzâq sade:

”Jag hörde Sufy n ath-Thawr , M lik bin Anas, Ibn Djuraydj och Ma’mar säga:
” m n  r tal och handling. Den stiger och sjunker.””

99 – Fudayl sade:

”Jag hörde al-Awz ’  säga: ” m n  r tal och handling. Den stiger och sjunker. Akta er för den som säger att den varken stiger eller sjunker, f r han är sannerligen en innovatör.””

100 – Ab  D w d sade:

”Jag hörde Ahmad bin Hanbal säga: ” m n  r tal och handling. Den stiger och sjunker.””

101 – Ahmad sade:

”Wak ’ sade: ” m n stiger och sjunker.” Detta  r även Sufy ns  sikt.”

Ingen  m n utan handlingar

102 – H ll fast vid er kunskap att hjärtats känedom och bekräftelse inte bel nas utan tal. Inte heller bel nas hjärtats känedom och bekräftelse eller talet utan handling. Först efter att dessa tre egenskaper fullbordas i en person, kan man säga att han  r troende.

103 – Beviset för att hjärtats tro är obligatorisk,  r Hans (‘azza wa djall) Ord:

”Sörj inte, du sändebud, över dem som tävlar med varandra om att förneka sanningen – några  r sådana som har tron på sina läppar, men inte i sina hjärtan, några  r bekännare av den judiska tron som gärna lyssnar till lögner [och] lyssnar till andra människor, som inte har kommit till dig, och som förvränger [innebörden av de uppenbarade] orden genom att ta dem ur deras sammanhang och säger: ”Om detta  r vad ni har fått höra, kan ni godta det; i annat fall bör ni vara på er vakt!” Och om All h vill sätta någon på prov genom frestelse till det onda, kan du inte uppnå någonting till hans f rm n av All h. Dessa [människors] hjärtan vill All h inte rena; förnedring skall drabba dem i denna värld och i det kommande livet väntar dem ett hårt straff.” (5:41)

104 – Vad berör att talets tro är obligatorisk, sade All h (‘azza wa djall):

”Säg: ”Vi tror på Allâh och på det som har uppenbarats för oss och det som uppenbarades för Ibrâhîm och Ismâ’îl och Ishâq och Ya’qûb deras efterkommande och det som uppenbarades för Mûsâ och ’Îsâ och för [de andra] profeterna av deras Herre; vi gör ingen åtskillnad mellan dem. Och vi har underkastat oss Hans vilja.”” (2:136)

105 – Vad gäller att handlingarnas tro är obligatorisk, sade Allâh (‘azza wa djall):

”Troende! Böj ryggar och knän och fall ned på era ansikten och dyrka er Herre och gör gott – kanske skall de gå er väl i händer!” (22:77)

106 – Handlingar – må Allâh förbarma Sig över er – bekräftar tron i hjärtat och talet. Den som inte bekräftar tron med kroppshandlingar, som reningen, bönen, allmosan, fastan, valfärden, Djihâd och liknande och nöjer sig med kännedom och tal, anses inte vara troende. Inte heller kommer han att ha någon nytta av denna kännedom och detta tal. Hans uteblivna handlingar anklagar hans tro för lögn medan de omnämnda handlingarna bekräftar hans tro.

107 – Allâh (‘azza wa djall) har visat på flera ställen i Sin Bok att det inte finns någon tro utan handlingar. Detsamma klargjordes av Hans sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam). Rena motsatsen säger Murdji’ah, som Djävulen leker med.

108 – Särskilj – må Allâh förbarma Sig över er – er Ädla Herres Ord; har Han någonsin nämnt tron i Qur’ânen utan att ena den med god handling? Allâh (‘azza wa djall) sade:

”De goda orden stiger upp till Honom och Han förhöjer [värdet av] varje god handling.” (35:10)

Han (djalla thanâ’uh) berättar hur det goda ordet lyfts upp till Allâh via den goda handlingen. Om det då inte finns någon handling, annulleras och avvisas ordet. Det finns inget tal som är vackrare och ädlare än Tawhîd och det finns ingen god handling som är ädlare än den obligatoriska.

Ingen bön, ingen Islâm

109 – al-Qâsim bin Mukhaymirah sade om Allâhs (‘azza wa djall) Ord:

”Men efter dem kom människor av sämre halt. De lät bönen falla i glömska och gick dit deras passioner drev dem; de skall drabbas av bitter besvikelse. (19:59)

”De försummade tiderna utan att lämna den. Skulle de däremot ha lämnat den, hade de varit otrogna .”

110 – al-Miswar bin Makhramah sade:

”Efter att ‘Umar (radhiya Allâhu ‘anh) hade blivit knivhuggen, kom Ibn ‘Abbâs in till honom. På morgonen väckte de honom och sade: ”Bönen! Bönen!” Då sade han: ”Ja. Den som inte förrättar bönen har ingen Islâm.” Sedan gick han ut medan blodet forsade.”

111 – Abû Dâwûd sade:

”Jag hörde Ahmad säga: ”Den som säger att han inte förrättar bönen, är otrogen.””

Undantaget i Îmân

112 – Till Sanningens folks egenskaper hör att de undantar sin Îmân. Det gör de emellertid inte utav tvivel – vi söker skydd hos Allâh från tvivel – utan för att inte prisa sig själva för att ha en fullkomlig Îmân. Man vet inte om man kan kalla sig själv på ett sätt som fordrar en sann tro eller inte. Därför svarar Sanningens folks lärda när de ställs frågan ”Är du troende?”:

”Jag tror på Allâh, Hans änglar, Hans skrifter, Hans sändebud, Domedagen, paradiset och helvetet och dylikt.”

Den som säger detta och tror på det, är troende. Den enda anledningen till varför de undantar, är att de inte vet om de uppfyller all den sanna tron som Allâh (‘azza wa djall) har beskrivit de troende med. Detta är vägen följeslagarna (radhiya Allâhu ‘anhum) och de som följde dem i godhet färdades på. De undantog inte läpparnas tal och hjärtats bekräftelse. De undantog handlingar som fordrar sann Îmân. De anser att människorna utåt sätt är troende. De ärvs, gifts och döms utmed resten av Islâms lagar.

113 – En man kom till ‘Abdullâh bin Mas‘ûd och sade:

”Jag är troende.” Ibn Mas‘ûd sade: ”Är du i paradiset?” Mannen sade: ”Jag hoppas det.” Då sade Ibn Mas‘ûd: ”Varför sade du inte om det första såsom du sade om det andra?”

114 – En man sade till ‘Alqamah:

”Är du troende?” Han sade: ”Jag hoppas det, om Allâh vill.”

115 – Abû Bakr al-Athram sade:

”Jag hörde Abû ’ Abdill h Ahmad bin Hanbal ställas frågan om den som undantar sin  m n. Han svarade: ”Jag klandrar inte honom.””

116 – Ahmad bin Hanbal sade:

”Jag hörde Yahy  bin Sa’ d säga: ”Jag har inte råkat på någon, utan att de undantog sin  m n.””

117 – Ahmad bin Hanbal sade:

”Jag hörde Sufy n bin ’ Uyaynah ställas frågan ”är du troende?” Han sade: ”Om han vill, låter han bli att svara. Och om han vill, säger han: ”Din fråga är en innovation. Jag tvivlar inte på min  m n.”

118 – Djar r bin ’ Abdil-Ham d sade:

” m n består av tal och handling. al-A’ mash, Mans r, Mugh rah, Layth, ’ At ’ bin as-Så’ib, Ism ’il bin Kh lid, ’ Am rah bin al-Qa’ q ’, al-’ Al ’ bin al-Musayyib, Ibn Shibrimah, Sufy n ath-Thawr , Ab  Yahy , al-Hasans elev, och Hamzah az-Zayy t brukade säga: ”Vi tror på All h om All h vill.” De brukade klandra dem som inte undantog.”

119 – Ab  Bakr al-Marwaz  sade:

”Jag hörde vissa av våra lärare säga: ”Jag hörde ’ Abdur-Rahm n bin Mahd  säga: ”Att lämna undantaget är roten till Irdj ’.””

Det  r en innovation att fråga ”är du troende?”

120 – Om en person frågar dig om du är troende, skall du säga:

”Jag tror på All h, Hans  nglar, Hans skrifter, Hans sändebud, Domedagen, döden, livet efter döden, Uppståndelsen, paradiset och helvetet.”

Om du vill, kan du alltid säga till honom:

”Frågan som du ställde mig  r en innovation och därför vägrar jag svara dig.”

Dessutom kan du säga:

”Jag är troende om Allâh vill.”

Akta dig för att debattera kring denna fråga, ty de lärda har fördömt det. Följ Muslimernas föregående Imâmer, så kommer du att – om Allâh vill – lyckas.

121 – al-Hasan bin ‘Ubayd sade:

”Ibrâhîm sade till mig: ”Om någon frågar dig om du är troende, skall du säga: ”Jag hoppas det, om Allâh vill.””

122 – Muhammad bin Sîrîn sade:

”Om någon frågar dig om du är troende, skall du svara: ”Vi tror på Allâh och det som har uppenbarats för oss och det som har uppenbarats för Ibrâhîm, Ismâ‘îl och Ishâq.””

123 – Ibrâhîm sade:

”Att en person frågar en annan om han är troende, anses vara en innovation.”

124 – Tâwûs sade:

”Om någon frågar dig om du är troende, skall du svara: ”Jag tror på Allâh, Hans änglar, Hans skrifter och Hans sändebud” utan att lägga till något.”

Murdjî’ah

125 – az-Zuhrî sade:

”Det finns ingen innovation som är skadligare för denna religion än denna.”

Det vill säga Irdjâ’.

126 – Abû Hamzah ath-Thimâlî al-A‘war sade:

”Jag sade till Ibrâhîm: ”Vad anser du om Murdjî’ahs åsikt?” Han sade: ”Ack! De har hittat på en åsikt. Jag fruktar deras ondska för samfundet. Det har mycket ont i sig. Jag varnar dig för dem!””

127 – Ayyûb sade:

”Sa’îd bin Djubayr sade till mig: ”Jag såg dig med Talq.” Jag sade: ”Ja. Vad är det med honom?” Han sade: ”Sitt inte med honom. Han är Murdji’î.” Jag rådfrågade honom aldrig om det. En Muslim har rätt att beordra och förbjuda sin broder om han ser något föraktfullt.”

128 – al-Fadhl bin Ziyâd sade:

”Jag hörde Abû ‘ Abdillâh – Ahmad bin Hanbal – ställas frågan om Murdji’ah. Han sade: ”Det är de som säger att Îmân endast är tal.””

129 – Salamah bin Nubayt sade:

”Hadîthen (i betydelse) ”Den som säger ’det finns ingen sann gud utom Allâh’ träder in i paradiset” nämndes i adh-Dhahhâk bin Muzâhims närvaro. Han sade då: ”Det där var innan bestraffningarna föreskrevs och förpliktelserna förpliktigades.””

130 – Wakî’ sade:

”Ahl-us-Sunnah säger att Îmân är tal och handling, Murdji’ah säger att Îmân är tal och Djahmiyyah säger att Îmân är kunskap.”

131 – Om en person säger att Îmân endast är tal, skall man säga följande till honom:

Du har avvisat Qur’ânen, Sunnahn och de lärdas samstämmighet. Du har lämnat Muslimernas åsikt och gjort dig själv skyldig till otro i Allâh.

Om han då säger ”Hur då?”, säger man till honom:

Efter att de troende hade trott, beordrade Allâh dem att förrätta bönen, betala allmosan, fasta, vallfärda, gå ut i Djihâd och dylikt. Dessutom var de fruktansvärt rädda för att de skulle vara ofullkomliga i dem och på så sätt hamna i Elden och avtjäna ett fruktansvärt straff. Den som då hävdar att Allâh förpliktigar de troende dessa handlingar utan att vilja att de skall förrätta dem och att Han nöjer sig om de endast uttalar dem, har motsatt sig Allâh och Hans sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam). Allâh sade efter att ha fullbordat Islâm med handlingar:

”Denna dag har Jag fullbordat er religion och skänkt er Min välsignelse i fullaste mått och Jag är nöjd med att Islâm skall vara er religion.” (5:3)

Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Islâm har byggts på fem.”

Dessutom sade han (i betydelse):

”Den som lämnar bönen har hädat.”

Den som säger att Îmân endast är kunskap utan tal och handling, har kommit med något som är allvarligare än att säga att Îmân endast är tal. Härmed fordras det att även Iblîs är troende, ty Iblîs känner sin Herre. Han (ta´âlâ) sade:

”Han sade: ”Herre, eftersom Du har kommit mig att begå ett felsteg.”” (15:39)

Likaså fordras det att judarna också är troende, ty de har också kunskap om Allâh och Hans sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam). Allâh sade:

”De till vilka Vi skänkte skriften känner honom lika noga som de känner sina barn.” (2:146)

Det skall även sägas följande till dem:

Är inte skillnaden mellan Islâm och Kufr handling? Vi vet ju att de otrogna och avgudadyrkarna visste att Allâh har skapat himlarna och jorden och det som finns däremellan. De visste att endast Allâh räddar dem när de råkar ut för svårigheter. Byggt på deras åsikt att Îmân endast är kunskap, är alla dessa precis likadana som den som säger att Îmân endast är kunskap. Må Allâhs förbannelse vila över den som har denna åsikt!

132 – az-Zuhrî sade:

”Abdul-Malik bin Marwân sade till mig: ”Vad säger du om hadîthen (i betydelse) ”Den som dör utan att ha satt medhjälpare vid Allâhs sida kommer att få träda in i paradiset, även om han stal?”” Jag sade: ”Du Troendes ledare, det där var innan påbud och förbud. Det där var innan förpliktelsena.”

133 – Akta er – må Allâh förbarma Sig över er – för dem som säger att deras Îmân är som Djibrîls och Mîkâ’îls Îmân, att de är troende hos Allâh och att de har en fullkomlig Îmân. Detta är Murdji’ahs åsikt!

134 – al-Awzâ´î sade:

”Tre frågor hör till innovationerna; att säga ”Jag är troende med en fullkomlig Îmân”, ”Jag är en sann troende” och ”Jag är troende hos Allâh (ta’âlâ)”.

Sahâbahs syn på Qadr

135 – Abû Bakr as-Siddîq (radhiya Allâhu ‘anh) sade:

”Allâh (‘azza wa djall) har skapat skapelsen och delat in den i två grupper. Till den ena sade Han: ”Gå in i paradiset” och till den andra sade Han: ”Gå in i helvetet” och Jag bryr mig inte”.

136 – ‘Abdullâh bin al-Hârith an-Nawfal sade:

”‘Umar bin al-Khattâb (radhiya Allâhu ‘anh) predikade i Djâbiyah medan en armenisk biskop stod framför honom med en tolk. ‘Umar sade: ”Den Allâh vägleder, kan ingen missleda, och den Han missleder, kan ingen vägleda.” Då sade biskopen: ”Allâh missleder ingen!” ‘Umar sade: ”Vad säger han?” Tolkaren svarade: ”Inget.” Därefter sade ‘Umar samma sak och det gjorde även biskopen. ‘Umar sade till tolken: ”Vad säger han?” Tolken berättade då för honom vad biskopen hade sagt. Då sade ‘Umar: ”Du ljuger, Allâhs fiende. Hade det inte funnits ett avtal mellan oss, skulle jag ha huggit halsen av dig! Allâh har skapat dig och misslett dig. Därefter kommer Han orsaka din död för att därefter kasta in dig i helvetet om Han så vill.” Därefter sade han: ”När Allâh (‘azza wa djall) skapade Âdam, skingrade Han hans avkomma. Han bestämde vem som skall till paradiset och vad de skall göra och Han bestämde vem som skall till helvetet och vad de skall göra. Sedan sade Han: ”Dessa hör hit och dessa hör hit.”

137 – ‘Ubaydullâh bin ‘Abdir-Rahmân bin Ka’b bin Mâlik sade:

”En dag nämndes Qadr i ‘Alîs närvaro. Han förde då in pek- och långfingret i munnen. Därefter tog han ut dem och smorde in sin arm med sin saliv. Sedan sade han: ”Jag vittnar om att detta står skrivet i Bokens moder.””

Den som motsätter sig dessa män, har farit vilse från den Raka vägen.

138 – Abûl-Aswad ad-Daylî sade:

”Jag kom till Basrah som Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) följeslagare ‘Imrân bin al-Husayn befann sig i. Jag satte mig ned i en sittning och rätt som det var började de tala om Qadr. Till sist hade de infekterat mitt hjärta. Jag gick då till ‘Imrân bin al-Husayn och sade: ”Abû Nudjayd! Jag satt i en sittning i vilken de talade om Qadr. De har infekterat mitt hjärta. Kan du berätta

om Qadr för mig?” Han sade: ”Ja. Du bör veta att om Allâh hade straffat himlens och jordens befolkning, hade Han inte gjort det orättvist. Och om Han hade förbarmat Sig över dem, hade Hans förbarmelse omslutit dem alla. Om du skänker en mängd guld som motsvarar berget Uhud, kommer det inte att accepteras förrän du tror på Qadr och det goda respektive onda i det. Du kommer att bege dig till al-Madînah. Däri kommer du att träffa Ubayy bin Ka’b och ‘Abdullâh bin Mas’ûd.” Jag begav mig då till al-Madînah och satt i en sittning i vilken Ubayy bin Ka’b och ‘Abdullâh bin Mas’ûd var. Jag sade till Ubayy: ”Jag kom till Basrah och satt i en sittning i vilken de började de tala om Qadr. Till sist hade de infekterat mitt hjärta. Kan du berätta om Qadr för mig?” Han sade: ”Ja. Du bör veta att om Allâh hade straffat himlens och jordens befolkning, hade Han inte gjort det orättvist. Och om Han hade förbarmat Sig över dem, hade Hans förbarmelse omslutit dem alla. Om du skänker en mängd guld som motsvarar berget Uhud, kommer det inte att accepteras förrän du tror på Qadr och det goda respektive onda i det.” Därefter sade han: ”Abû ‘Abdir-Rahmân! Kom och tala med din broder!” Följaktligen berättade han för mig samma sak som Ubayy bin Ka’b hade sagt.”

139 – ‘Abdullâh bin Mas’ûd sade:

”En tjänare kommer inte att känna smaken av tron förrän han tror på hela Qadr och att han kommer att återuppstå efter döden.”

140 – ‘Abdullâh bin Mas’ûd sade:

”Aldrig någonsin har det funnits otro efter ett profetkall, utan att den har varit sammanbunden med att förneka Qadr.”

141 – Mudjâhid sade:

”Människor som förnekade Qadr nämndes i Ibn ‘Abbâs närvaro. Han sade: ”Allâh (‘azza wa djall) reste Sig över Tronen innan Han hade skapat något. Det första Han skapade var pennan. Han beordrade den att skriva allt som skulle äga rum till Domedagen.””

142 – Ibn ‘Abbâs sade:

”Allt som händer är förutbestämt, till och med att du sätter handen på din kind.”

143 – Tâwûs sade:

”Oförmåga och skicklighet är från Qadr.”

144 – Ibn ‘Abbâs sade:

”Vaksamhet hjälper inte mot Qadr. Däremot avvärjs Qadr av tillbedjan.”

145 – Tâwûs sade:

”Ibn ‘Abbâs, vad anser du om dem som talar om Qadr?” Han sade: ”Visa mig en av dem.” Han sade: ”Vad skall du göra med honom?” Ibn ‘Abbâs sade: ”Bryta hans nacke.”

al-Hasan al-Basrî har inget med Qadariyyah att göra

146 – Håll fast vid er kunskap – må Allâh förbarma Sig över mig och er – att det finns en typ av Qadariyyah som säger att al-Hasan al-Basrî är deras ledare. Detta är en ren lögn. Allâh har upphöjt al-Hasan över Qadariyyahs åsikt. Härmed kommer vi att nämna rena motsatsen från al-Hasan.

147 – Khâlid bin al-Hidhâ’ sade:

”Det kom en man till oss från Kûfah. Han brukade hålla sig borta från al-Hasan efter att ha fått reda på vad han hade sagt om Qadr. En dag träffade mannen al-Hasan och frågade honom om versen:

**”Men de fortsätter att föra fram motstridiga åsikter, utom de hos vilka Allâhs nåd fått verka. Och därför har Han skapat dem.”
(11:118-119)**

al-Hasan sade:

”Människor som Allâh förbarmar Sig över skils inte åt. Och därför har Han skapat dem. Han har skapat paradiset till paradiset folk och helvetet till helvetets folk.” Från den dagen brukade mannen försvara al-Hasan.”

148 – al-Hasan sade:

”Bläcket har torkat, beslutet har tagits och Qadr har fullbordats för att man skall handla utmed Boken, bekräfta sändebuden, uppnå lycka om man handlar och fruktar, och uppleva olycka om man förtrycker och överskrider gränser.”

149 – al-Hasan sade om versen:

”Och ni kan inte – och inte heller dem som ni tillber – locka någon som vänder sig från Honom, utom den som redan skall till helvetet.” (37:161-163)

”Djävlarerna sätter endast på prövning dem som Allâh (‘azza wa djall) har bestämt skall hamna i helvetet.”

150 – Khâlid bin al-Hidhâ’ sade:

”al-Hasan brukade inte tala om Qadr när jag reste iväg. När jag sen kom tillbaka, hörde jag hur folket sade att al-Hasan hade sagt det ena och det andra. Jag gick då hem till honom och sade: ”Abû Sa’îd! Skapades Âdam till himlen eller jorden?” Han sade: ”Vad är det för fråga, Abû Manâzil?” Jag sade: ”Jag vill veta.” Han sade: ”Han skapades till jorden.” Jag sade: ”Vad anser du om han hade hållit sig borta från trädet och inte ätit från det?” Då sade han: ”Det var ett måste att han skulle äta från det, ty han skapades till jorden.”

151 – al-Hasan sade:

”Den som förnekar Qadr, förnekar Allâh. Allâh (‘azza wa djall) har sannerligen förutbestämt skapelsen, livslängden, längden på prövningarna och längden på fördelningen. Den som då förnekar Qadr, förnekar Qur’ânen.”

152 – Qadariyyahs påstående om al-Hasan har runnit ut i sanden. De påstår att han är deras Imâm, förbryllar människorna och ljuger om al-Hasan. De har förvillats långt bort och gjort den största förlusten.

Tâbi’ûn om Qadr

153 – ‘Uthmân al-Battî sade:

”En dag besökte jag Ibn Sîrîn. Han sade till mig: ”Vad säger folket om Qadr?” Jag vet inte vad jag svarade honom. Därefter tog han upp lite jord från marken och sade: ”Det jag skall säga till dig är inte mer än det jag håller i. Om Allâh (‘azza wa djall) önskar en tjänare väl, låter Han honom lyda Honom och handla utmed Hans välbehag. Och den som Han inte önskar det, klagör Han bevisen för, för att därefter rättvist kasta in honom i helvetet.”

154 – Ibn ‘Awn sade:

”Det fanns ingen Muhammad bin Sîrîn hatade och avskydde som dessa Qadariyyah.”

155 – Ibn ‘Awn sade:

”Muhammad bin Sîrîn brukade säga att Ahl-ul-Ahwâ’ är de som snabbast faller i avfall (Riddah).”

156 – Mutarrif bin ‘Abdillâh sade:

”Jag forskade och fann att människan är framför sin Herre (‘azza wa djall) och Djävulen. Om Allâh vill skydda henne, gör Han det, och om Han inte vill det, lämnar Han henne och låter henne gå till Djävulen.”

157 – Iyâs bin Mu‘âwiyah sade:

”Qadariyyah är de enda Ahl-ul-Ahwâ’ som jag har debatterat med enligt intellektet. Jag sade till dem att de skulle tala om för mig vad orättvisa är för något enligt araberna. De sade: ”Det är att ta något som inte tillhör en.” Då sade jag: ”Ja, och allting tillhör Allâh (‘azza wa djall).”

158 – Zayd bin Aslam sade om versen:

”Jag har skapat djinnerna och människorna enbart för att de skall dyrka Mig.” (51:56)

”Det vill säga den lyckliga respektive olyckliga läggningen som de har skapats på.”

159 – Zayd bin Aslam sade:

”Qadr är Allâhs styrka. Den som förnekar Qadr, förnekar Allâhs (‘azza wa djall) styrka.”

160 – Muhammad bin Ka‘b al-Quradhî sade:

”Allâh (ta‘âlâ) har nämnt dem som förnekar Qadr och tillskrivit dem det i Qur’ânen. Allâh (‘azza wa djall) sade:

”Då skall de obotfärdiga syndarna [inse att] de gick vilse och [att] deras förstånd svek dem. Den Dag då de släpas på sina ansikten in i Elden: ”Pröva på dess heta famntag! Allt har Vi skapat med rätta mått.”” (54:47-49)

De är nämligen obotfärdiga syndare.”

161 – Ibrâhîm an-Nakha'î sade:

”Qadariyyah är samtliga religioners sjukdom.”

162 – Hishâm bin Sa'd sade:

”Det sades till Nâfi': ”Den här mannen talar om Qadr.” Då tog han en handfull näve med grus och kastade det i mannens ansikte.”

163 – Abû Sufyân al-Bazzâz sade:

”Abû Dja'far Muhammad bin 'Alî frågade mig: ”Är du från Shâm?” Då sade människorna till honom: ”Han hör till ditt tjänstefolk.” Han sade: ”Välkommen.” Därefter kastade han en läderkudde till mig. Jag sade: ”Det finns de som säger att det inte finns någon Qadr, andra säger att Allâh endast förutbestämmer gott till skillnad från ont och somliga säger att allt som finns och har funnits har skrivits ned av Pennan.” Då sade han: ”Jag har fått reda på att det finns folk hos er som vilseleder människor med de två första åsikterna. Om du ser någon av dem förrätta bönen, skall du inte be bakom dem.” Han blev tyst en liten stund. Sedan sade han: ”Om de dör, skall du inte be begravningsbönen för dem. Må Allâh förbanna dem! De är judarnas bröder.” Då sade jag: ”Jag har förrättat bönen bakom dem.” Han sade: ”Den som förrättar bönen bakom dem, skall ta igen den.”

164 – Mudjâhid sade om versen:

”Och ni kan inte – och inte heller de som ni tillber – locka någon att vända sig från Honom, utom den som redan [har slagit in på vägen] till helvetet.” (37:161-163)

”Det vill säga skrivit ned att de skall till helvetet.”

165 – Mudjâhid sade:

”Qadariyyah är detta samfunds elddyrkare och våra judar. Om de blir sjuka, skall ni inte besöka dem, och om de dör, skall ni inte bevittna deras begravning.”

166 – Sayâr och Abû Hâshim ar-Rumânî sade:

”Det är avguderi att förneka Qadr.”

167 – adh-Dhahhâk sade om versen:

”Och ni kan inte – och inte heller de som ni tillber – locka någon att vända sig från Honom, utom den som redan [har slagit in på vägen] till helvetet.” (37:161-163)

”De som Allâh i Sin eviga Kunskap har bestämt skall hamna i helvetet.”

168 – Art’ah bin al-Mundhir sade:

”Jag berättade för Ibn ‘Awn vad folket som förnekar Qadr säger. Han sade då:
”Läser de inte Allâhs (‘azza wa djall) Bok:

”Din Herre skapar vad Han vill och Han väljer det bästa. Stor är Allâh i Sin härlighet, höjd högt över allt vad de sätter vid Hans sida!” (28:68)

169 – Baqiyyah bin al-Walîd sade:

”Jag frågade Art’ah bin al-Mundhir om dem som förnekar Qadr. Han sade: ”De tror inte på Qur’ânen.”

170 – Djuwayyriyah bin Asmâ’ sade:

”Jag hörde ‘Alî bin Zayd läsa versen:

”Säg: ”Det är Allâh som har det avgörande argumentet; om Han hade velat skulle Han ha väglett er alla.”” (6:149)

Därefter skrek han ut högt:

”Härmed går Qadariyyahs åsikt om intet!”

171 – Abû Muhammad al-Ghanawî sade:

”Jag frågade Hammâd bin Salamah, Hammâd bin Zayd, Yazîd bin Zarî’, Bishr bin al-Mufadhhal och al-Mu’tamir bin Sulaymân om en person som säger att han kan göra något som Allâh inte vill. Alla sade de:

”Han är en otrogen avgudadyrkare. Hans liv är lovligt att tagas.”

Det var bara al-Mu’tamir som sade:

”Det är bättre att makthavaren kräver honom på ånger.”

172 – al-Asma'î sade:

”Den som säger att Allâh inte skänker förbjudet uppehälle, är otrogen.”

173 – Så vilseledda de är som förnekar Qadr. Om det enda beviset mot dem hade varit Hans (‘azza wa djall) Ord:

”Det är Han som har skapat er; bland er finns den som är otrogen och den som är troende.” ,

skulle det ha räckt.

174 – Abû Hafs ‘Umar bin ‘Alî berättade att Mu‘âdh bin Mu‘âdh berättade att ‘Amr bin ‘Ubayd hade sagt:

”Ifall

”Måtte Abû Lahab förgås! Ja, måtte han förgås!”

finns nedskrivet i den Bevarade tavlan, skall inte Abû Lahab fördömas.” Abû Hafs sade: ”Jag berättade detta för Wakî‘ bin al-Djarrâh och han sade: ”Han skall krävas på ånger. Ångrar han inte sig, skall han halshuggas.”

‘Umar bin ‘Abdil-‘Azîz ställning till Qadariyyah

175 – Mâlik bin Anas rapporterade från sin farbror Abû Suhayl bin Mâlik som sade:

”En dag var jag ute och gick jag med ‘Umar bin ‘Abdil-‘Azîz (rahimahullâh). Han ville ha min åsikt om Qadariyyah. Jag sade att de skall krävas på ånger. Ångrar de inte sig, skall de avrättas. Då sade han: ”Det är min åsikt också.” Mâlik sade: ”Det är min åsikt också.”

176 – ‘Amr bin Muhâdjir sade:

”‘Umar bin ‘Abdil-‘Azîz fick reda på att Ghaylân bin Muslim förnekade Qadr. Han skickade ett bud efter honom och fängslade honom en tid. Därefter lät han Ghaylân komma in till honom och sade: ”Ghaylân, vad är det jag har fått höra att du säger?” Han sade: ”Ja, du Troendes ledare. Allâh (‘azza wa djall) säger sannerligen:

”En oändlig tid förflöt människans ankomst, då hon var något helt okänt. För att sätta henne på prov har Vi skapat människan av en droppe av ett blandat flöde, och så har Vi gett henne hörsel och syn. Vi har visat henne vägen; antingen tacksamhet eller otacksamhet.”

Då sade ‘Umar bin ‘Abdil-‘Azîz:

”Läs slutet av kapitlet:

”Men ni kan bara vilja om Allâh vill; Allâh är allvetande, vis. Han innesluter den Han vill i Sin nåd; men för de orättfärdiga har Han ett plågsamt straff i beredskap.”

Vad säger du nu, Ghaylân?” Han sade: ”Jag var blind och du fick mig att se. Jag var döv och du fick mig att höra. Jag var vilseledd och du vägledde mig.” ‘Umar sade: ”Allâh, korsfäst Din tjänare Ghaylân om han inte är sanningsenlig.” Ghaylân lät bli att tala om Qadr och ‘Umar lät honom vara ansvarig för skattkammaren i Damaskus. Efter att ‘Umar hade dött och kalifatet föll i Hishâms händer, började han återigen att tala om Qadr. Hishâm skickade då ett bud efter honom för att hugga av honom händerna. Då gick en man förbi medan en fluga satt på hans hand. Han sade: ”Ghaylân, detta är beslutat och förutbestämt.” Ghaylân sade: ”Jag svär vid Allâh att det varken är beslutat eller förutbestämt.” Till följd därav skickade Hishâm återigen ett bud efter honom och korsfäste honom.”

177 – Hakîm bin ‘Umayr sade:

”Det sades till ‘Umar bin ‘Abdil-‘Azîz: ”Det finns ett folk som förnekar Qadr.” Han sade: ”Förklara sanningen för dem och var vänliga mot dem så att de återvänder till sanningen.” Då sade en person: ”Det där är förgäves, du Troendes ledare! De har redan tagit denna åsikt till religion. De manar folk till den.” Då ryckte ‘Umar till och sade: ”Dessa människor förtjänar att få sina tungor utdragna ur sina munnar. Har en fluga någonsin flugit från himlen till jorden utan att det har varit förutbestämt?””

178 – ‘Umar bin ‘Abdil-‘Azîz sade:

”Om inte Allâh (‘azza wa djall) hade velat att skapelsen handlar olydigt mot Honom, skulle Han aldrig ha skapat syndernas ledare Iblîs.”

179 – Så här bör samtliga Muslimska makthavare och ledare vara. Om det bekräftas för dem att någon förnekar Qadr, skall de straffa honom på det omnämnda sättet och inte bry sig om andras ogillande.

180 – Detta är våra bevis mot Qadariyyah; Allâhs Bok, Hans sändebuds (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) Sunnah, hans (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) följeslagares Sunnah, deras efterföljare och Imâmerna. Vi låter bli att debattera och tvista om Qadr, ty vi har förbjudits från det. Vi har förbjudits från att sitta med Qadariyyah och debattera med dem. De skall bojkottas, förnedras och förolämpas. Ingen skall förrätta bönen bakom dem. Ingen skall ta emot deras vittnesbörd. Ingen skall gifta bort sina döttrar till dem. Om de blir sjuka, skall de inte besökas. Om de dör, skall deras begravning inte bevittnas. Det är inte obligatoriskt att besvara deras inbjudan och bröllop. Om de kommer till oss för att be om råd, ger vi dem råd och visar dem den rätta vägen. Om de återvänder till sanningen, tillkommer lov och pris Allâh. Skulle de däremot göra det för att debattera och tvista, skall de ignoreras helt och hållet. De skall kastas ut och det skall varnas för dem. Det skall varken talas med dem eller hälsas på dem.

Vi bekräftar Qadr utan att forska i det

181 – Ibrâhîm al-Qurashî sade:

”Jag satt med Ibn ´Umar när han blev frågad om Qadr. Han sade: ”Ett fenomen som Allâh (´azza wa djall) inte har visat er. Därför skall ni inte söka från Allâh (´azza wa djall) det Han vägrar att ge er.”

182 – Wahb bin Munabbih sade:

”Jag finner i Tora: ”Jag är Allâh, det finns ingen annan sann gud än Jag. Jag är skapelsens Skapare. Jag har skapat godheten och ondskan.”

183 – Yûsuf bin Sahl al-Wâsitî sade:

”Jag vallfärdade och hörde en man säga: ”Jag besvarar Ditt kall. Jag besvarar Ditt kall. Ondskan tillskrivs inte Dig.” När jag anlände till Makkah, träffade jag Sufyân och berättade för honom vad jag hade hört. Det enda han lade till var:

”Säg: ”Jag söker skydd hos gryningens Herre, mot det onda i det han har skapat.” ”

184 – Muhammad bin ´Ubayd al-Makkî rapporterade att det sades i Ibn ´Abbâs närvaro:

”En man som förnekar Qadr har anlant till oss.” Ibn ´Abbâs sade – och på den tiden hade han blivit blind –: ”Led mig till honom.” De sade: ”Vad skall du göra

med honom?" Han sade: "Om jag får tag på honom, skall jag knäcka hans näsa. Om jag får tag på hans hals, skall jag strypa honom. Jag svär vid Honom i Vars Hand min själ ligger! Deras onda åsikt kommer att pågå till dess att de säger att Allâh inte förutbestämmer det goda på samma sätt som de säger att Allâh inte förutbestämmer det onda."

185 – Detta är de lärdas metodik; att tro på att Allâh (ʿazza wa djall) har förutbestämt det goda och det onda. Han vilseleder den Han vill och vägleder den Han vill:

"Han ställs inte till svars för Sitt handlande, men de skall stå till svars."

186 – ʿUmar bin Muhammad al-ʿUmarî sade:

"En man kom till Sâlim bin ʿAbdillâh och sade: "En man har begått otukt." Då sade Sâlim: "Han skall be Allâh om förlåtelse och ångra sig inför Honom." Mannen sade: "Var det Allâh som bestämde det?" Han sade: "Ja." Därefter tog han upp sand från marken, kastade det i mannens ansikte och sade: "Gå!"

187 – Makhûl sade:

"Ve dig, Ghaylân! Du kommer att dö i provning!"

188 – Om en person frågar om Qadariyyahs ledare, skall det sägas till honom: "Allâh (ʿazza wa djall) har upphöjt Muslimerna över deras metodik. Denna smutsiga metodiks ledare är Maʿbad al-Djuhanî i Basrah. Han avvisades av följeslagarna och efterföljarna. Dessförinnan fanns det en kristen irakier som blev Muslim för att återigen bli kristen. al-Awzâʿî (rahimahullâh) sade att Maʿbad tog sin kunskap från honom. Sedan tog Ghaylân kunskap från Maʿbad.

Vi har redan nämnt Ghaylâns teorier och hur Allâh (ʿazza wa djall) påskyndade hans förnedring i detta liv. Likaså har vi nämnt ʿAmr bin ʿUbayd och hur de lärda fördömde honom och förklarade honom vara otrogen. Detta är deras smutsiga och gräsliga ledare.

189 – Ibn ʿAwn sade:

"Den förste som förnekade Qadr i Basrah, var Maʿbad al-Djuhanî och Abû Yûnus al-Aswâr."

190 – Håll fast vid er kunskap – må Allâh förbarma Sig över oss och er – att en Qadarî inte säger: "Allâh, skänk mig framgång, Allâh skydda mig." Han anser att

all vilja tillkommer honom. Han lyder om han vill lyda och är olydig om han vill vara olydig. Håll er borta från deras åsikt så att de inte sätter er religion på prövning.

191 – Mu´âdh bin Mu´âdh sade:

”Jag och ‘Umar bin al-Haytham ar-Raqâshî förrättade bönen bakom ar-Rabî‘ bin Barraḥ. ‘Umar bin al-Haytham berättade för mig att han därefter en gång till hade förrättat bönen bakom honom. Han sade: ”Därefter satte jag mig ned för att be. Då sade ar-Rabî‘: ”Du hör väl till dem som ber: ”Allâh skydda mig?”” Mu´âdh sade: ”Jag bad igen den bönen efter tjugo år.”

192 – ar-Rabî‘ bin Barraḥ var en Qadarî.

193 – Ahmad bin Abîl-Hawârî sade:

”Jag sade till Abû Sulaymân ad-Dârânî: ”Den som vill uppnå prestige, skall handla ödmjukt.” Han sade: ”Ve dig! Vad är ödmjukhet för något? Ödmjukhet är att du inte blir förtjust i dina egna handlingar. Vilken förnuftig person blir förtjust i sina egna handlingar? Handlingar hör till Allâhs gåvor. Därför skall man tacka Allâh för dem och vara ödmjuk. Det är bara en Qadarî som är förtjust i sina egna handlingar, ty han anser att det är han som gör dem. Hur kan man bli förtjust i dem när man anser att det är någon annan som har fått en att göra dem?”

194 – Det skall sägas till en Qadarî:

”Du som Djävulen leker med! Du som förnekar att Allâh har skapat ondska! Är inte Djävulen källan till allt ont? Är det inte Allâh som har skapat djävlarerna och skickat dem till dem Han vill skall gå vilse? Vad har du för bevis, du Qadarî? Du som har blivit berövad all framgång! Säger inte Allâh (‘azza wa djall):

”Den som är blind för den Nåderikes påminnelse sänder Vi en djävul till honom [för] att bli hans oskiljaktige följeslagare.”

”Ser du inte att Vi släpper djävlarerna lösa mot de otrogna som eggat dem vidare.” ?

Hur trodde Salaf på Allâhs Ansikte?

195 – Allâh (djalla dhikruh) har skapat det Han ville skapa och låtit några av skapelserna vara olyckliga och några lyckliga.

De olyckliga tror inte på Allâh och dyrkar i stället andra vid Hans sida. De lyder inte Hans sändebud. De förnekar Hans Skrifter. Han låter dem lämna detta liv i detta tillstånd och således straffas de i sina gravar. De kommer inte att få se sin Herre på Domedagen. De skall hamna i helvetet. De skall uppleva olika typer av straff. De är djävularnas oskiljaktiga vänner. Däri skall de förbli till evig tid.

De lyckliga är de vilkas lycka har förutbestäms av Allâh. De tror endast på Allâh. De praktiserar inte avguder. De bekräftar sina uttalanden med handlingar. Han låter dem lämna detta liv i detta tillstånd och således njuter de i sina gravar. På Domedagen kommer de att få ta del av glada budskap. De skall få se sin Herre (‘azza wa djall) på Domedagen med sina egna ögon. Därefter skall de till paradiset. De kommer att njuta i dess lycksalighet. De kommer att kramas med paradisetts kvinnor. Gossar kommer att tjäna dem. I sin Herres närhet kommer de att leva till evig tid. De kommer att få besöka sin Herre (‘azza wa djall). De kommer att njuta av att se Hans ädla Ansikte. De kommer att tala med Honom. De kommer att hedras av att Han (‘azza wa djall) hälsar på dem med fredshälsningen:

”Sådan är Allâhs nåd, och Han skänker den till den Han vill.”

Om en okunnig person, eller en villfaren Djahmî som Djävulen spelar spratt med, säger: ”Kommer de troende att se Allâh på Domedagen”, sägs det till honom: ”Ja, och lov och pris tillkommer Allâh för det.” Om han då säger: ”Jag tror inte på det” sägs det: ”Då tror du inte på Allâh den Väldige.” Om han då säger: ”Vad är beviset”, sägs det: ”Du har avvisat Qur’ânen, Sunnah och följeslagarnas och de lärdas åsikt och därmed följt en annan väg än den väg de troende färdades på. Därmed hör du till dem som Allâh sade om:

”Men den som sedan vägledningen har klargjorts för honom sätter sig upp emot sändebudet och vill gå en annan väg än de troende, honom skall Vi vända i den riktning i vilken han vänder sig och [därefter] låter Vi honom brinna i helvetet – vilket jämmerligt mål!”

Beviset ur Qur’ânen är:

”Den Dagen skall ansikten lysas upp av glädje – de får skåda sin Herre.”

Dessutom sade Han (‘azza wa djall) om att de otrogna är avskärmade från att se Honom:

”Nej! Denna Dag kommer de förvisso att vara avskärmade.”

Detta bevisar att de troende kommer att få se Allâh (´azza wa djall) och att de inte är avskärmade från att se Honom.

Till hans (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) förkunnande, hör hans ord (i betydelse):

”Ni skall sannerligen få se er Herre med era ögon.”

Flera följeslagare (radhiya Allâhu ´anhum) rapporterade denna hadîth från honom. De lärda har godtagit dem på samma sätt som de mottog hadîther om tvagning, bönen, almosan, fastan, valfärden, Djihâd och kunskap om det lovliga och olovliga. Så här accepterade de dessa underrättningar och sade:

”De troende kommer att se Allâh (´azza wa djall).”

De tvivlade inte på det. I stället sade de:

”Den som förnekar dessa rapporteringar har hädat.”

196 – al-Hasan sade:

”Om dyrkarna hade vetat att de inte skall se Allâh, skulle deras själar ha smält på jorden.”

197 – al-Hasan sade:

”Allâh (´azza wa djall) kommer att visa Sig för paradiset folk. När de då ser Honom, kommer de att glömma paradiset lycksalighet.”

198 – Ka´b-ul-Ahbâr sade:

”Allâh tittar aldrig på paradiset utan att Han säger: ”Var god åt ditt folk.” Därpå fördubblas dess skönhet till dess att dess folk kommer. De har aldrig haft ´Îd på jorden, utan att de motsvarande dag kommer att samlas i paradiset trädgårdar. Allâh kommer att visa Sig för dem och de kommer att titta på Honom. Då sveper en vind med mysk och doft förbi dem. De ber inte sin Herre om något utan att Han ger dem det.”

199 – Mâlik (rahimahullâh) sade:

”På Domedagen kommer människorna att titta på Allâh (´azza wa djall) med sina egna ögon.”

200 – al-Fadhî bin Ziyâd sade:

”Jag var med Abû ‘ Abdillâh Ahmad bin Hanbal när han fick höra att en man sade att man inte kommer att se Allâh på Domedagen. Han blev fruktansvärt arg och sade: ”Den som säger att man inte kommer att se Allâh på Domedagen, har hädat. Må Allâhs förbannelse och vrede vila över honom vem han än är. Säger inte Allâh (djalla dhikruh):

”Den Dagen skall ansikten lysas upp av glädje – de får skåda sin Herre.”

”Nej! Denna Dag kommer de förvisso att vara avskärmade.”

Detta är bevis för att de troende kommer att se Allâh (‘azza wa djall).”

201 – ‘ Abdullâh bin al-Mubâarak sade:

”Vi klarar av att säga det judarna och de kristna säger, till skillnad från det Djahmiyyah säger.”

202 – Ahmad bin Hanbal sade:

”Den som säger att man inte kommer att se Allâh, är otrogen.”

203 – al-‘ Abbâs bin Muhammad ad-Dawrî sade:

”Jag hörde Abû ‘ Ubayd Qâsim bin Sallâm säga om hadîtherna kring Synen: ”De är sanna. Människorna har framfört dem från varandra.””

204 – Ka‘b al-Quradhî sade om verserna:

”Den Dagen skall ansikten lysas upp av glädje – de får skåda sin Herre.”

”Allâh kommer att lysa upp deras ansikten för att de skall titta på Honom.”

205 – Ibn ‘ Abbâs sade om verserna:

”Den Dagen skall ansikten lysas upp av glädje – de får skåda sin Herre.”

”De skall få skåda sin Skapare.”

206 – 'Ikrimah sade om verserna:

”Den Dagen skall ansikten lysas upp av glädje – de får skåda sin Herre.”

”De skall titta på sin Herre.”

207 – 'Ikrimah sade:

”Det sades till Ibn 'Abbâs: ”Kommer alla i paradiset att se Allâh?” Han sade: ”Ja.”

208 – Abû Bakr as-Siddîq (radhiya Allâhu 'anh) sade om versen:

”De som gör det goda och det rätta skall få det högsta goda – och mer därtill.” :

”Det vill säga se Allâhs ('azza wa djall) Ansikte.”

209 – Hudhayfah sade om versen:

”De som gör det goda och det rätta skall få det högsta goda – och mer därtill.” :

”Det vill säga se Allâhs ('azza wa djall) Ansikte.”

210 – Apro på bevis ur Sunnah, skall vi härmed nämna dem utmed samtliga följeslagare så att den som läser dem kan – om Allâh (ta'âlâ) vill – förstå och memorera dem ännu lättare.

211 – Djarîr bin 'Abdillâh (radhiya Allâhu 'anh) sade:

”En fullmånkväll var vi hos Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Han tittade upp mot himlen och sade (i betydelse): ”Ni kommer att ställas framför er Herre ('azza wa djall). Ni kommer att se Honom på samma sätt som ni ser denna måne. Ni kommer inte att uppleva några svårigheter med att se Honom.””

212 – Abû Hurayrah (radhiya Allâhu 'anh) sade (i betydelse):

”De sade: ”Allâhs sändebud, kommer vi att se vår Herre ('azza wa djall) på Domedagen?” Han sade: ”Ja. Upplever ni några svårigheter med att se middagssolen mot en molnfri himmel?” De sade: ”Nej, Allâhs sändebud.” Han sade: ”Upplever ni några svårigheter med att se fullmånen mot en molnfri himmel?” De sade: ”Nej, Allâhs sändebud.” Han sade: ”Jag svär vid Honom i Vars

Hand min själ ligger! Ni kommer inte att uppleva några svårigheter med att se er Herre (‘azza wa djall) på samma sätt som ni inte upplever några svårigheter med att se någon av dem.”

213 – Abû Sa’îd al-Khudrî (radhiya Allâhu ‘anh) sade (i betydelse):

”Vi sade: ”Allâhs sändebud, kommer vi att se vår Herre (‘azza wa djall)?” Han sade: ”Upplever ni några svårigheter med att se solen mot en molnfri himmel?” Vi sade: ”Nej.” Han sade: ”Upplever ni några svårigheter med att se fullmånen mot en molnfri himmel?” Vi sade: ”Nej.” Han sade: ”Den Dagen kommer ni inte att uppleva några svårigheter med att se er Herre (‘azza wa djall) på samma sätt som ni inte upplever några svårigheter med att se någon av dem.”

214 – Suhayb ar-Rûmî (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) hade sagt (i betydelse):

”Efter att paradiset folk trätt in i paradiset, kommer det att ropas ut: ”Paradisets folk! Allâh (‘azza wa djall) har lovat er något ni ännu inte har fått.” De kommer då att säga: ”Vad är det? Har Han inte fått våra ansikten att lysa? Har Han inte räddat oss från elden? Har Han inte fört in oss i paradiset?” Han drar då bort ridån och de tittar på Honom (tabâarak wa ta’âlâ). Jag svär vid Allâh att det är det käraste Allâh kommer att ge dem.” Därefter läste Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) upp:

”De som gör det goda och det rätta skall få det högsta goda – och mer därtill.”

Allâhs (tabâarak wa ta’âlâ) skratt

215 – Håll fast vid er kunskap – må Allâh leda oss och er till korrekt tal och handling – att Ahl-ul-Haqq beskriver Allâh (‘azza wa djall) såsom Han beskrivit Sig Själv och på det sätt Hans sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och hans följeslagare beskrivit Honom.

Detta är de vägleda lärdas metodik. Dessa beskrivningar skall inte ifrågasättas. I stället skall man underkasta sig dem och tro på att Allâh (‘azza wa djall) skrattar. Det är så profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och hans följeslagare (radhiya Allâhu ‘anhum) har beskrivit Honom. Sålunda förnekas detta endast av en person som fördöms av de lärda.

216 – Abû Hurayrah berättade att profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Allâh (ta´âlâ) skrattar åt två personer. En av dem dödar den andre och båda två träder in i paradiset. Den dödade strider för Allâhs sak och dödaren förlåts av Allâh (´azza wa djall). Därpå strider dödaren för Allâhs sak och dör martyrdöden.”

217 – Abû Razîn al-´Uqaylî berättade att profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Vår Herre skrattar åt Sina uppgivna tjänare då Hans ändring i själva verket är nära.” Jag sade: ”Skrattar vår Herre, Allâhs sändebud?” Han sade: ”Ja.” Då sade jag: ”Då kommer en Herre som skrattar aldrig beröva oss gott.”

218 – Ibn Mas´ûd berättade att profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Skall ni inte fråga mig varför jag skrattar? Jag skrattar åt mannen som skapelseernas Herre (´azza wa djall) skrattar åt när han säger till Honom: ”Driver Du med mig?” Då säger Han: ”Jag driver inte med dig, men Jag har allt inom Min makt.” Därefter för Han in honom i paradiset.”

219 – Nu´aym bin Hammâr sade:

”En man kom till profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) och sade: ”Vilka martyrer är bäst?” Han sade (i betydelse): ”De som strider i raden och låter bli att vända sig om till dess att de stupar. De skall samlas i paradiset höga rum. Din Herre (´azza wa djall) skrattar åt dem. Om Han skrattar åt Sin tjänare vid ett särskilt tillfälle, kommer han inte att ställas inför rätta.”

220 – Ibn Mas´ûd sade:

”Allâh (´azza wa djall) skrattar åt två personer. En av dem är mannen som går upp mitt på natten medan hans familj sover. Sedan tvår han sig och förrättar bönen. Allâh (´azza wa djall) skrattar åt honom. En annan är mannen som stadigt strider mot fienden efter att hans kamrater har besegrats till dess att Allâh (ta´âlâ) skänker honom martyrium.”

221 – Vi tror på dessa hadîther utan att ifrågasätta dem eller föreställa oss dem. De som har framfört dessa hadîther till oss är de som har framfört hadîtherna om

tvagningen, bönen, allmosan, fastan, vallfärden, Djihâd och alla andra domar kring det lovliga och olovliga. De lärda har accepterat dem på bästa möjliga sätt och endast de som följer Mu'tazilahs metodik förnekar dessa hadîther. Den som då motsätter sig dessa hadîther, förkastar dem eller ifrågasätter dem, skall ni misstänka och hålla er borta från.

Varning för Hulûliyyah (panteisterna)

222 – Jag varnar mina troende bröder för Hulûliyyahs metodik. Djävulen har lekt med dem och till följd därav har de lämnat de lärdas metodik och i stället tagit till sig onda och vidriga åsikter som endast antas av en prövad och förgjord person.

De påstår att Allâh (‘azza wa djall) är inkarnerad i allting. Till sist fick deras onda åsikt dem att tala om Allâh (‘azza wa djall) på ett sätt som samtliga lärda fördömer. Deras åsikt stämmer varken överens med Boken, Sunnahn, följeslagarna (radhiya Allâhu ‘anhum) eller Imâmernas uttalanden. I och med att jag förklarar Allâhs ädla majestät och väldighet fria från samtliga olämpligheter, finner jag svårighet i att nämna deras vidriga handlingar. Ibn-ul-Mubârak sade:

”Vi klarar av att säga det judarna och de kristna säger till skillnad från det Djahmiyyah säger.”

223 – Om du fördömer dessa människor, säger de att de har bevis för sin åsikt i Qur’ânen. Om du frågar dem vad det är för bevis, säger de att Allâh (‘azza wa djall) säger:

”När tre samlas till en hemlig överläggning är Han den fjärde, och om fem samlas är Han den sjätte; och vare sig de är färre eller flera är Han med dem, var de än befinner sig.”

”Han är den Förste och den Siste...”

till dess att Han säger:

”Han är med er, var ni än befinner er, och Allâh ser allt vad ni gör.”

De bedrar sina åhörare med sina misstolkningar och tolkar Qur’ânen i enlighet med sina lustar. Sålunda gick de vilse och ledde andra vilse. Om en okunnig person hör dem, tror han att de har rätt.

Å andra sidan säger de lärda att Allâh (‘azza wa djall) är ovanför Sin Tron ovanför Sina himlar. Hans kunskap omfattar allting. Han har kunskap om allt Han har skapat i himlarna, på jorden och mellan dem båda. Han har kunskap om det hemliga och det dolda. Han har kunskap om viljorna och tankarna. Han hör och Han ser. Han (subhânah) är alltså ovanför Sin Tron. Till Honom stiger tjänarnas handlingar upp.

224 – Om någon frågar vad betydelsen av ”När tre samlas till en hemlig överläggning är Han den fjärde, och om fem samlas är Han den sjätte...” verkligen är, sägs det att det är Allâhs (‘azza wa djall) kunskap. Allâh är ovanför Sin Tron samtidigt som Hans kunskap omfattar allting. Det är på detta vis som de lärda har förklarat denna vers. Dessutom tyder både versens första och sista del på att det hela handlar om kunskap.

225 – Om personen frågar hur det kommer sig, sägs det att Allâh sade:

”Har du inte klart för dig att Allâh känner allt som himlarna rymmer och det som jorden bär? När tre samlas till en hemlig överläggning är Han den fjärde, och om fem samlas är Han den sjätte; och vare sig de är färre eller flera är Han med dem, var de än befinner sig.”

Därefter säger Han:

”Till sist, på Uppståndelsens dag, skall Han låta dem veta vad deras handlingar [var värda]. Allâh har kännedom om allt.”

Härmed inleder Allâh versen med kunskap och avslutar den med kunskap. Allâhs (‘azza wa djall) kunskap omfattar samtliga skapelser samtidigt som Han är ovanför Sin Tron. Detta är Muslimernas åsikt.

226 – Mâlik bin Anas sade:

”Allâh (‘azza wa djall) är ovanför himlen och Hans kunskap är överallt. Det finns inte en plats, utan att Han känner till den.”

227 – Khâlid bin Ma‘dân sade:

”Jag frågade Sufyân ath-Thawrî om Allâhs (‘azza wa djall) Ord:

”Han är med er, var ni än befinner er” .

Han sade: ”Det är Hans kunskap.”

228 – adh-Dhahhâk sade om ”När tre samlas till en hemlig överläggning är Han den fjärde”:

”Han är ovanför Tronen medan Hans kunskap är med dem.”

229 – I Allâhs (‘azza wa djall) Bok finns det verser som bevisar att Allâh är ovanför Sin Tron och att Hans kunskap omfattar samtliga skapelser. Allâh (‘azza wa djall) sade:

”Kan ni vara säkra på att Han, som är ovanför himlen, inte låter jorden uppsluka er? Se hur den skälver och skakar! Eller kan ni vara säkra på att Han, som är ovanför himlen, inte släpper loss en storm över er, så våldsamt att ni förstår Min varning?”

”De goda orden stiger upp till Honom.”

”Prisa din Herres, den Högstes, namn!”

Han sade till ‘Îsâ (‘alayhis-salâm):

”‘Îsâ! Jag skall kalla dig till Mig och Jag skall upphöja dig till Mig.”

”Nej, Allâh upphöjde honom till Sig.”

”Detta för att ni skall veta att Allâh har allt i Sin makt och att Allâh omfattar allt med Sin kunskap.”

Allâh är ovanför himlarna, inte överallt

230 – Abû Hurayrah (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Efter att Allâh (‘azza wa djall) hade förutbestämt skapelsen, skrev Han i en Bok som är med Honom ovanför Tronen: ”Min barmhärtighet har överväldigat Min vrede.””

231 – Ibn ‘Abbâs (radhiya Allâhu ‘anhumâ) sade:

”Allâh reste Sig över Sin Tron innan Han hade skapat något. Det första Han skapade var pennan. Han beordrade den att skriva ned allt som skulle äga rum till Domedagen.”

232 – Dessa rapporteringar tyder på att Allâh är ovanför Sin Tron ovanför Sina himlar. Hans kunskap omfattar allting. Han hör och Han ser. Han vet och Han är medveten.

233 – Till Hulûliyyahs bevis som de bedrar de okunniga med, hör Allâhs ord:

”Han är den Förste och den Siste; Han är den Höge och den Nära.”

De lärda har förklarat denna vers på följande sätt:

Den Förste är Han som är före allt liv och all död.

Den Siste är Han som är efter all skapelse.

Den Höge är Han som är ovanför allting, det vill säga ovanför himlarna.

Den Nära är Han som är nära allting, det vill säga vet allt vad som finns under jordarna.

Vad som bevisar detta, är slutet på samma vers:

”Och Han har kännedom om allt.”

234 – Ett annat bevis som de bedrar de okunniga människorna med, är Allâhs Ord:

”Men Han är Allâh i himlarna och på jorden.”

”Det är Han som är Gud i himlen och Gud på jorden och Han är den Allvise, den Allvetande.”

Folk som använder sig av följande verser som bevis, vill endast sprida kaos. Allâh (‘azza wa djall) sade:

”Men de vilkas hjärtan har farit vilse går efter sådant av den som är mindre tydligt, när de försöker så split och förvirring genom tolkning av dess betydelse.”

De lärda har förklarat versen ”Men Han är Allâh i himlarna och på jorden; Han känner det som ni hemlighåller lika väl som det ni visar öppet och Han vet vad ni förtjänar” på följande sätt:

”Allâh (‘azza wa djall) är ovanför Sin Tron och Hans kunskap omfattar samtliga skapelser. Han vet vad ni hemlighåller och Han vet vad ni visar öppet.”

Hans (‘azza wa djall) Ord

”Det är Han som är Gud i himlen och Gud på jorden”

betyder att Han är Gud för dem som är i himlarna och på jorden. Han är alltså Allâh som dyrkas i himlarna och Allâh som dyrkas på jorden. Det är på detta vis som de lärda har förklarat denna vers.

235 – Qatâdah sade om

”Det är Han som är Gud i himlen och Gud på jorden”:

”Han är en Gud som dyrkas i himlarna och på jorden.”

236 – Det jag har nämnt och klargjort är glädjande för Ahl-ul-Haqq. Det har jag gjort för att jag befarrar att Lögnens folk kan kasta in sina lögner i deras hjärtan. Dessa människor tenderar till musik och sånger som spelas av unga pojkar. De njuter av att titta på dem. De behagas dock inte av att lyssna på äldre män. De dansar och spelar blåsinstrument. De dansar efter Djävulens pipa. Djävulen leker med dem för att motsätta sig sanningen. De handlar varken enligt Boken, Sunnahn, följeslagarna (radhiya Allâhu ‘anhum), deras efterföljare eller Imâmerna. De har värre förskämligheter som är pinsamma att nämna. De kallar detta för religion som de följer. Vi ber Allâh om skydd från detta vidriga tillstånd och vi ber Honom att Han leder oss till det korrekta.

237 – Yazîd bin Hârûn sade om Djahmiyyah:

”Jag svär vid Allâh att de är kättare. Må Allâhs förbannelse vila över dem.”

Allâh talade med Mûsâ ett verkligt tal

238 – Om en person hävdar att han är Muslim och därefter säger att Allâh (‘azza wa djall) inte alls har talat med Mûsâ, skall du veta att han är otrogen. Han skall krävas på ånger. Om han inte ångrar sig, skall han avrättas.

239 – Om det då sägs ”Varför det”, sägs det att han har avvisat Qur’ânen, Sunnahn och de lerdas samstämmighet och avvikit från den Raka vägen.

240 – Vad gäller beviset ur Qur’ânen, säger Allâh (‘azza wa djall):

”Och Mûsâ som Allâh talade med ett verkligt tal.”

”Och när Mûsâ kom till det möte Vi hade utsatt och hans Herre talade till Honom.”

”Mûsâ! Jag har utvalt dig av alla människor med Mitt budskap och Mitt tal.”

”Men när han närmade sig den, ropades det ut: ”Välsignade är de som står intill elden och de som befinner sig i dess närhet. Stor är Allâh, skapelsernas Herre, i Sin härlighet! Mûsâ! Jag är Allâh, den Allsmäktige, den Vise!”

241 – Den som då hävdar att Allâh inte har talat med Mûsâ, har avvisat Qur’ânen och hädat.

242 – Om det då sägs att Allâh skapade talet i busken och talade med Mûsâ via den, sägs det att liknande åsikt är otro, ty det betyder att Allâhs Tal är skapat. Fjärran är Allâh från något liknande. Likaså fordrar denna åsikt att en skapelse hävdar gudomlighet. Det är det vidrigaste och gräsligaste som går att säga.

243 – Vi säger också till honom: Din kättare! Är det tillåtet för någon annan än Allâh att säga ”Jag är Allâh”? Vi söker skydd hos Allâh från att denna person är Muslim! Denna person är otrogen som skall krävas på ånger. Antingen lämnar han sin onda åsikt eller så avrättas han av makthavaren. Om han varken avrättas eller krävs på ånger samtidigt som man vet att han har denna åsikten, skall han bojkottas. Det skall varken talas med honom, hälsas på honom eller bes bakom honom. Man skall inte ta emot hans vittnesbörd och inte heller skall Muslimerna gifta bort sina anhöriga till honom.

244 – Abû Tâlib sade:

”Jag hörde Ahmad bin Hanbal ställas frågan om den som säger att Allâh inte har talat med Mûsâ. Han sade: ”Han skall krävas på ånger. Om han inte ångrar sig, skall han halshuggas. Jag hörde ’Abdur-Rahmân bin Mahdî ställas precis samma fråga. Han svarade: ”Han är otrogen och skall krävas på ånger. Om han inte ångrar sig, skall han halshuggas.””

245 – Ahmad sade:

”’Abdur-Rahmân bin Mahdî sade: ”Den som säger att Allâh inte har talat med Mûsâ skall krävas på ånger. Gör han inte det, skall han avrättas.””

246 – Abû Hurayrah (radhiya Allâhu ’anh) berättade att han hörde Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ’alayhi wa sallam) säga (i betydelse):

”En gång argumenterade Âdam och Mûsâ. Mûsâ sade: ”Âdam, du är vår fader. Du fick oss att misslyckas och du tog ut oss ur paradiset.” Då sade Âdam till honom: ”Är det du som är Mûsâ som Allâh utvalt med Sitt budskap och Sitt tal, skrivit Tawrât åt dig med Sin Hand och läst Tawrât? Kan du inte finna däri att Han bestämde det för mig fyrtio år innan Han skapade mig?” Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade: ”Âdam överväldigade Mûsâ. Âdam överväldigade Mûsâ.”

247 – Ibn ‘Abbâs sade om versen

”Âdam nåddes av ord från sin Herre” :

”Han sade: ”Herre, har Du inte skapat mig med Din Hand?” Han sade: ”Jo.” Han sade: ”Herre, har Du inte blåst in i mig av Din ande?” Han sade: ”Jo.” Han sade: ”Herre, nådde inte Din barmhärtighet mig före Din vrede?” Han sade: ”Jo.” Han sade: ”Herre, har Du inte låtit mig bo i Ditt paradis?” Han sade: ”Jo.” Han sade: ”Herre, får jag komma tillbaka till paradiset om jag ångrar mig och förbättrar mig?” Han sade: ”Ja.”

248 – Ibn ‘Umar (radhiya Allâhu ‘anhumâ) sade:

”Allâh (‘azza wa djall) har skapat fyra saker med Sin Hand; Âdam (‘alayhis-salâm), Tronen, Pennan och Edens lustgårdar. Därefter sade Han till alla andra skapelser: ”Bli!” – och de blev.”

Allâh stiger ned till den nedersta himlen varje natt

249 – Detta är obligatoriskt att tro på. Det är inte tillåtet för en förnuftig Muslim att ifrågasätta det. Endast Mu‘tazilah tvivlar på det.

250 – Sanningens folk säger att det är obligatoriskt att tro på det, utan att föreställa sig det eller ifrågasätta det. Det har rapporterats autentiskt att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) har sagt att Allâh stiger ned till den nedersta himlen varje natt. De som har framfört dessa rapporteringar till oss, är de som har framfört rapporteringarna om det lovliga och olovliga, bönen, allmosan, fastan, vallfärden och Djihâd. På samma sätt som de lärda mottog detta från dem, mottog de likaså de andra rapporteringarna. De sade:

”Den som förkastar dem är vilseledd och vidrig.”

De håller sig borta från honom och varnar för honom.

251 – ‘Abbâd bin al-A‘wâm sade:

”Sharîk kom till oss i Wâsit. Vi sade till honom: ”Det finns människor hos oss som förnekar hadîtherna ”Allâh (‘azza wa djall) stiger ned till den nedersta himlen” och liknande. Då sade Sharîk: ”De som har framfört dessa hadîther är inga andra än de som har framfört hadîtherna om bönen, fastan, allmosan och vallfärden. Vi känner endast Allâh (‘azza wa djall) via dessa hadîther.””

252 – ash-Shâfi‘î sade:

”Apropå Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) Sunnah, är det obligatoriskt att följa den baserat på Allâhs (‘azza wa djall) åläggning. Att ifrågasätta något som Sunnah har kommit med, är något som inte är tillåtet för en kunnig man – och Allâh vet bättre.”

253 – Ishâq bin Mansûr sade:

”Jag sade till Ahmad: ”Allâh stiger ned till den nedersta himlen varje natt då det återstår en tredjedel av den.” Följer inte du dessa hadîther och att paradiset folk kommer att se Allâh?” Ahmad sade: ”Allt det är autentiskt.” Ishâq sade: ”Allt det är autentiskt och endast en innovatör eller en dum människa avvisar det.”

254 – Abû Hurayrah (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Vår Herre stiger ned till den nedersta himlen varje natt då det återstår en tredjedel av den och säger: ”Vem tillber Mig så att Jag må besvara honom? Vem frågar Mig så att Jag må ge honom? Vem ber Mig om förlåtelse så att Jag må förlåta honom?””

255 – az-Zuhrî sade:

”Vi fick reda på att de kunniga brukade säga: ”Räddningen ligger i att följa Sunnah.””

Allâh skapade Âdam i Sin skepnad

256 – Abû Hurayrah (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Om någon av er skall slå [någon annan], skall han undvika ansiktet. Allâh (ta ´âlâ) skapade sannerligen Âdam i Sin skepnad.”

257 – Abû Hurayrah sade:

”Allâh (´azza wa djall) skapade sannerligen Âdam i Sin skepnad.”

258 – Dessa rapporteringar är Muslimerna ålagda att tro på och det skall varken sägas ”Hur?” eller ”Varför?”. Det är obligatoriskt att ta emot dem med underkastelse och bekräftelse utan att forska i dem. Detta har sagts av de tidiga Imâmerna.

259 – Abû Bakr al-Marwazî sade:

”Jag frågade Abû ´Abdillâh Ahmad bin Hanbal (rahimahullâh) om hadîtherna kring Egenskaperna och Namnen – som Synen och historien om Tronen – som avvisas av Djahmiyyah. Han sade: ”De lärda har accepterat dem. Underrättningarna skall accepteras såsom de har kommit.””

260 – Abû Bakr al-Marwazî sade:

”Abû Bakr bin Abî Shaybah och ´Uthmân bin Abî Shaybah bad Ahmad bin Hanbal om tillstånd för att rapportera dessa hadîther som avvisas av Djahmiyyah. Han sade: ”Förkunna dem! De lärda har sannerligen accepterat dem.””

261 – Jag hörde Abû ´Abdillâh az-Zubayrî bli frågad om denna hadîths betydelse. Han sade: ”Vi tror på dem med en sann tro utan att ifrågasätta dem. Däremot stannar vi där de stannade. Således säger vi i denna fråga det dessa rapporteringar har sagt.”

Allâhs Fingrar

262 – ´Abdullâh bin ´Amr (radhiya Allâhu ´anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Människornas hjärtan är sannerligen alla mellan två av den Nåderikes Fingrar.”

263 – Bishr bin al-Hârith sade:

”Djahmiyyah bemöter dess hadîther arrogant.”

264 – ‘Abdullâh bin Mas’ûd berättade att en man kom till profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och sade:

”Abûl-Qâsim, Allâh kommer sannerligen att bära skapelserna på ett Finger, himlarna på ett Finger, jordarna på ett Finger, havet på ett Finger och stjärnorna på ett Finger.” Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) började då skratta som tecken på bekräftelse till dess att hans kindtänder syntes och då uppenbarade Allâh (‘azza wa djall):

”De underskattar sannerligen Allâh! På Uppståndelsens dag skall jorden vara en nypa för Honom och himlarna skall ligga hoprullade i Hans högra Hand.”

265 – Yahyâ bin Sa’îd sade:

”Dâri lade Fudhayl bin ‘Iyâdh till från Mansûr, från Ibrâhîm, från ‘Abîdah, från ‘Abdullâh som sade:

”Han skrattade som tecken på bekräftelse.”

266 – Abû Hurayrah (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”På Domedagen kommer Allâh (‘azza wa djall) att ta tag i jordarna. Himlarna kommer att ligga hoprullade i Hans högra Hand. Därefter skall Han säga: ”Jag är Konungen! Var är jordens konungar?”

267 – Abû Hurayrah (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Ingen skänker en god välgörenhet – och Allâh (‘azza wa djall) är god och tar endast emot gott – utan att den Näderike (tabârak wa ta’âlâ) tar den med Sin högra Hand, även om det vore en dadel. Därefter växer den i den Näderikes Handflata till dess att den blir större än ett berg.”

Allâh har två Händer och båda är högra

268 – Ibn ‘Umar (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Det första Allâh (‘azza wa djall) skapade, var Pennan. Han tog den med Sin högra Hand - och båda Hans Händer är högra - och skrev ned världens existens, de handlade handlingarna, det fromma och det syndiga, det gröna och det torra.”

269 – ‘Abdullâh bin ‘Amr (radhiya Allâhu ‘anhumâ) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”På Domedagen kommer de rättvisa att vara vid Allâhs (‘azza wa djall) högra Hand - och båda Hans Händer är högra - på predikstolar av ljus.”

270 – ‘Abdullâh bin Salâm (radhiya Allâhu ‘anh) sade i sin långa hadîth (i betydelse):

”Därefter sade Han: ”Âdam, välj!” Han sade: ”Herre, jag väljer Din högra Hand och båda Dina Händer är högra.” Han sträckte ut den och däri såg han sin avkomma från paradiset folk. Han sade: ”Herre, vilka är dessa?” Han sade: ”Din avkomma fram till Domedagen som Jag har bestämt att Jag skall skapa till paradiset.””

Allâh skapade Âdam med Sin Hand

271 – Abû Hurayrah (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Allâh (‘azza wa djall) skapade Âdam (‘alayhis-salâm) med Sin Hand en fredag. Han blåste i honom en själ från Sig och befallde änglarna att falla ned på ansikte inför honom.”

272 – Det skall sägas till Djahmiyyah som nekar att Allâh (‘azza wa djall) skapade Âdam med Sin Hand:

”Ni tror inte på Qur’ânen. Ni har förkastat Sunnahn och motsatt er samfundet.”

273 – Vad Qur’ânen beträffar, befallde Allâh (‘azza wa djall) änglarna att falla ned på ansikte inför Âdam. Alla förutom Iblîs gjorde det. Allâh (‘azza wa djall) sade om Iblîs:

”Iblîs! Vad avhöll dig från att falla ned inför den som Jag har skapat med Mina [två] Händer? Tog ditt mod överhanden eller var du en av dem som anser sig förmer än andra?”

274 – Iblîs blev avundsjuk för att Han hade skapat Âdam med Sina Händer till skillnad från honom.

275 – När Mûsâ träffade Âdam och de började argumentera, sade Mûsâ till Âdam (i betydelse):

”Du är Âdam, vår fader. Allâh har skapat dig med Sin Hand, blåst in en själ från Sig och befallt änglarna att falla ned inför dig.”

Härmed argumenterade Mûsâ med hjälp av de drag som Allâh hade särskilt Âdam med till skillnad från alla andra. Den som nekar detta, är otrogen. Därefter argumenterade Âdam tillbaka och sade:

”Är det du som är Mûsâ som Allâh utvalt med Sitt budskap och Sitt tal, skrivit Tawrât åt dig med Sin Hand och läst Tawrât?”

276 – Abû Hurayrah (radhiya Allâh ‘anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Âdam och Mûsâ argumenterade. Mûsâ sade till honom: ”Âdam, Allâh har skapat dig med Sin Hand, blåst in i dig en själ från Sig, befallt änglarna som föll ned inför dig och låtit dig bo i paradiset.”

277 – Mûsâs argument mot Âdam var att Allâh hade skapat honom med Sin Hand. Å andra sidan var Âdams argument mot Mûsâ att Allâh hade skrivit Tawrât med Sin Hand.

278 – Ibn ‘Abbâs (radhiya Allâhu ‘anhumâ) sade:

”Allâh (‘azza wa djall) utvalde Ibrâhîm med den Nära vänskapen , Mûsâ med Sitt Tal och Muhammad med Synen – må Allâhs välsignelse och fred vara med dem.”

Medlingen på Domedagen

279 – Håll fast vid er kunskap – må Allâh förbarma Sig över er – att den som förkastar Medlingen hävdar att den som kommer in i helvetet aldrig kommer att komma ut därifrån. Detta är Mu‘tazilahs troslära. De förnekar Medlingen och andra frågor som är bekräftade i Allâhs (‘azza wa djall) Bok, Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och hans följeslagares Sunnah, deras efterföljares metodik och de lärdas åsikter. Mu‘tazilah motsätter sig alla dessa frågor. De bryr sig inte om Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och hans

följeslagares Sunnah. I stället följer de Qur'ânens mindre tydliga verser och det de tycker stämma överens med deras intellekt. Detta är inte Muslimernas metodik. Denna metodik hör till dem som har avvikit från den Raka vägen och lurats av Djävulen.

280 – Allâh (‘azza wa djall) har varnat oss för dessa egenskaper. Likaså har profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och Imâmerna varnat oss för dem.

281 – Vad Allâhs Ord beträffar, sade Han:

”Men de vilkas hjärtan har farit vilse går efter sådant av den som är mindre tydligt, när de försöker så split och förvirring genom tolkning av dess betydelse.”

282 – ‘Â’ishah (radhiya Allâhu ‘anhâ) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) läste (i betydelse): ”Men de vilkas hjärtan har farit vilse går efter sådant av den som är mindre tydligt, när de försöker så split och förvirring genom tolkning av dess betydelse.” Därefter sade han:

”Om ni ser dem som tvistar kring den, skall ni veta att det är dem Allâh (‘azza wa djall) menade. Håll er därför borta från dem.”

283 – ‘Umar bin al-Khattâb (radhiya Allâhu ‘anh) sade:

”Vissa människor tvistar med er med hjälp av Qur'ânens mindre tydliga verser. Försvara er mot dem med Sunnah. Sunnahs folk är sannerligen kunnigare om Allâhs (‘azza wa djall) Bok.”

284 – Yazîd al-Faqîr sade:

”Vi var i Makkah och jag hade en broder med mig vid namnet Talq bin Habîb. På den tiden följde vi Khawâridjs åsikt. Vi hade fått höra att Djâbir bin ‘Abdillâh al-Ansârî hade kommit. Vi begav oss till honom och sade: ”Vi har hört att du har något att säga om Medlingen som motsätter sig Allâhs (‘azza wa djall) Ord.” Han tittade på oss och sade: ”Är ni irakier?” Vi sade: ”Ja.” Han började le. Sedan sade han: ”Var finner ni det i Allâhs (‘azza wa djall) Bok?” Vi sade: ”Där vår Herre säger:

”Herre, över den som Du överlämnar åt Elden har Du helt visst hopat skam och vanära.”

”De vill komma bort från Elden, men de kan inte komma bort; deras lidande är utan ett slut.”

**”Varje gång de försöker komma ut ur sitt elände, drivs de tillbaka:
”Pröva på Eldens straff!””**

Då sade han: ”Är ni kunnigare än mig om Allâhs (‘azza wa djall) Bok?” Vi sade: ”Du är kunnigare.” Han sade: ”Jag svär vid Allâh att jag bevittnade detta när det uppenbarades för Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam). Jag har likaså bevittnat Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) tolkning. Medlingen finns i Allâhs (‘azza wa djall) Bok om man bara är intelligent.” Vi sade: ”Var är Medlingen?” Han sade: ”I kapitlet ”al-Mudaththir”.” Därefter läste han för oss:

”Vad förde er till helveteselden?” De skall svara: ”Vi hörde inte till dem som bad och vi gav inte heller den nödställde att äta och vi ägnade oss med likasinnade åt tomt och respektlöst tal och påstod att Domens dag var en lögn – till dess vi fick visshet.” Då skall medlarnas medlingar inte vara dem till någon nytta.”

Ni ser att den kommer att gagna dem som enbart dyrkar Allâh.”

285 – De som förnekar Medlingen gör det utav en kolossal misstolkning. Till följd därav lämnar de Boken och Sunnah. Det hela beror på att de förlitar sig på verser som behandlar de otrogna. Allâh (‘azza wa djall) har sagt att de otrogna kommer att stanna där till evig tid. Därpå kommer dessa förnekare och säger att det handlar om monoteisterna. De ser inte vad Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) har att säga beträffande Medlingen och att den kommer att nå de svåra syndarna. Detta är just vad Qur’ânen tyder på. Således har dessa personer allmänt sett lämnat det de troende är upprättade på och följt en annan väg. Allâh (‘azza wa djall) sade:

”Men den som sedan vägledningen har klargjorts för honom sätter sig upp emot sändebudet och vill gå en annan väg än de troende, honom skall Vi vända i den riktning i vilken han vänder sig och [därefter] låter Vi honom brinna i helvetet – vilket jämmerligt mål!”

286 – Alla de som förkastar Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och hans följeslagares Sunnah har satt sig upp emot honom (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och handlat olydigt mot honom. Likaså har de handlat olydigt mot Allâh (‘azza wa djall) då de lämnar hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) Sunnah. Om dessa kättare hade haft något i huvudet och respekterat sig själva, skulle de ha vetat att Allâhs (‘azza wa djall) domar och allt det skapelserna dyrkar Honom med, endast får tas från Boken och Sunnah.

287 – Ibn ‘Abbâs (radhiya Allâhu ‘anhumâ) sade om versen

”Kanske skall de otrogna önska att de hade varit Muslimer” :

”Nåden och Medlingen kommer att gälla till dess att det sägs: ”Låt alla Muslimer träda in i paradiset”. Då kommer de otrogna önska att de var Muslimer.”

288 – Beviset som Medlingens förnekare håller fast vid har gått om intet. Ve dem om de inte ångrar sig! Det har rapporterats att Anas bin Mâlik (radhiya Allâhu ‘anh) har sagt:

”Den som förnekar Medlingen kommer inte att få den.”

Dammen

289 – Thawbân, profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) betjänt, berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Jag kommer att vara vid min damm på Domedagen.” Då frågades Allâhs profet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) om Dammens storlek. Han sade: ”Den sträcker sig från min nuvarande plats till ‘Ammân.” Sa ‘id sade: ”Det är en månads avstånd.” Därefter frågades han om dess dryck. Han sade: ”Den är vitare än mjölk och sötare än honung. Dess två källor kommer från paradiset. Den ena är av silver och den andra är av guld.”

290 – Thawbân (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) nämnde Dammen. Då sades det till honom:

”Allâhs sändebud, vem är de första som får komma till den?” Han sade (i betydelse): ”De fattiga utvandrarerna . De har okammade hår och smutsiga kläder. Dörrarna öppnas inte för dem och de gifter sig inte med välbehagliga kvinnor.”

291 – Anas bin Mâlik (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Avståndet mellan min damms ena sida och den andra motsvarar avståndet mellan Sanâ‘ och al-Madînah och mellan al-Madînah och ‘Ammân.”

292 – Abû Dharr (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att han frågade Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) om Dammens bägare. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) svarade (i betydelse):

”Jag svär vid Honom i Vars Hand Muhammads själ ligger! Dess bägare är fler än himlens stjärnor och planeter en månfri kväll . Den som dricker ur paradiset bägare, kommer aldrig mer att törsta. Den är lika bred som lång, som avståndet mellan ‘Ammân och Aylah. Två av paradiset källor mynnar ut i den. Dess vatten är vitare än mjölk och sötare än honung.”

293 – Anas bin Mâlik (radhiya Allâhu ‘anh) sade:

”Jag besökte Ibn Ziyâd och såg att de talade om Dammen. När de fick syn på mig, sade de: ”Anas har kommit. Anas, vad säger du om Dammen?” Jag sade: ”Jag svär vid Allâh att jag inte kände att jag levde förrän jag såg er. Tvivlar ni på Dammen? Jag lämnade de gamla kvinnorna i al-Madînah och ingen av dem förrättar en bön utan att hon däri ber Allâh (‘azza wa djall) att hon får dricka ur hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) Damm.”

294 – Ser ni inte att Anas bin Mâlik (radhiya Allâhu ‘anh) förundrades över dem som tvivlade på Dammen? Enligt honom skall alla människor tro på den. Till och med de gamla kvinnorna ber Allâh (‘azza wa djall) att de får dricka ur Muhammads (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) damm.

Vi söker skydd hos av Allâh från dem som inte tror på Dammen och förnekar den.

Straffet i graven är ett faktum

295 – al-Barâ’ bin ‘Âzib (radhiya Allâhu ‘anh) sade om versen:

”Allâh stärker de troende med det ord vars sanning står fast i denna världen och i det kommande livet” :

”Denna vers uppenbarades kring straffet i graven.”

296 – ‘Â’ishah (radhiya Allâhu ‘anhâ) sade (i betydelse):

”En judinna kom och besökte mig och sade: ”Har du hört honom säga något om straffet i graven?” Jag sade: ”Vad är straffet i graven för något?” Hon sade: ”Fråga honom.” När profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) kom, frågade jag honom om straffet i graven. Han sade: ”Straffet i graven är ett faktum.” Han bad aldrig under natten, utan att jag hörde honom be om skydd från straffet i graven.”

297 – ‘Â’ishah (radhiya Allâhu ‘anhâ) sade (i betydelse):

”Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) kom in till mig och sade: ”Jag har sett hur ni prövas i era gravar på samma sätt som ad-Dadjdjâls prövning.” Jag hörde honom säga: ”Allâh, jag söker skydd hos Dig från straffet i graven och jag söker skydd hos Dig från straffet i Elden.””

298 – Anas bin Mâlik (radhiya Allâhu ´anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Om ni inte hade dött, skulle jag ha bett Allâh (´azza wa djall) att Han låter er höra straffet i graven.”

299 – al-Barâ’, eller Abû ´Ubaydah (radhiya Allâhu ´anhumâ), sade om versen:

”Innan de får smaka det eviga straffet skall Vi helt visst låta dem smaka det närliggande straffet” :

”Det vill säga straffet i graven.”

300 – Hur onda är inte de som förnekar dessa hadîther? De har farit långt vilse och förlorat en klar förlust.

al-Munkar och an-Nakîr

301 – Abû Hurayrah (radhiya Allâhu ´anh) rapporterade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Då någon av er läggs ned i sin grav, kommer två svarta änglar med blåa ögon fram till honom. Den ene heter al-Munkar och den andre an-Nakîr. De kommer att säga till honom: ”Vad brukade du säga om denne man?” Han kommer då att säga det han brukade säga, nämligen: ”Han är Allâhs tjänare och sändebud. Jag vittnar att det inte finns någon sann gud utom Allâh och att Muhammad är Hans tjänare och sändebud.” Då kommer de att säga: ”Vi visste att du brukade säga det.” Därefter vidgas hans grav ut till sjuttio armlängder på bredden och längden.”

302 – al-´Alâ’ bin ´Atâ’ sade:

”En man kom till Abûd-Dardâ’ och sade: ”Du är en lärd man som inte har långt kvar att leva. Lär mig något gott som Allâh (´azza wa djall) kan gagna mig med.” Han sade: ”Hur kommer du att vara när den enda jord du har omkring dig är en bit på fyra gånger två armlängder? Dina anhöriga som sörjer din bortgång kommer

att komma. Dina bröder som brukade tala om dig kommer att lägga ned dig i graven. Därefter täcker de dig med jord. Sedan lämnar de dig kvar ensam. Då kommer två, blåa och krullhåriga änglar. De heter Munkar och Nakîr. De kommer att fråga dig: "Vem är din Herre? Vilken är din religion? Vem är din profet?" Om du då svarar att Allâh är din Herre, att Islâm är din religion och att Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) är din profet, har du varit vägled och räddats. Skulle du däremot säga att du inte vet, har du gått förlorad."

303 – al-Barâ' bin 'Âzib (radhiya Allâhu 'anh) sade om versen:

"Allâh stärker de troende med det ord vars sanning står fast i denna världen och i det kommande livet" :

"Att vara stärkt i detta liv är då de två änglarna kommer till graven och säger till den döde: "Vem är din Herre?" Han kommer att säga: "Allâh är min Herre." Då frågar de: "Vilken är din religion?" Han kommer att säga: "Islâm är min religion." Då frågar de: "Vem är din profet?" Han kommer att säga: "Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) är min profet." Detta innebär att vara stärkt i detta liv."

al-Masîh ad-Dadjdjal

304 – 'Â'ishah (radhiya Allâhu 'anhâ) sade:

"Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) brukade säga (i betydelse): "Allâh, jag söker skydd hos Dig från prövningen och straffet i elden, prövningen och straffet i graven, rikedomens och fattigdomens ondskor och al-Masîh ad-Dadjdjals ondskor.""

305 – Abû Hurayrah (radhiya Allâhu 'anh) sade:

"Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) brukade be om skydd från straffet i helvetet och graven och al-Masîh ad-Dadjdjal."

306 – Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) brukade be om skydd från ad-Dadjdjal och han lärde sitt folk att söka skydd hos Allâh från ad-Dadjdjal. Han varnade sitt samfund för ad-Dadjdjals prövningar och beskrev honom för dem. Muslimerna bör vara på sin vakt och söka skydd hos Allâh från tiden som ad-Dadjdjal kommer att komma i. Det kommer att vara en svår tid. Må Allâh skydda oss och er från den.

307 – Det har rapporterats att ad-Dadjdjâl redan har skapats och att han finns fastkedjan någonstans på jorden. Där kommer han att förbli till dess att Allâh (´azza wa djall) låter honom komma ut.

308 – Anas bin Mâlik (radhiya Allâhu ´anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”ad-Dadjdjâl har ett glanslöst öga som täcks av en tjock hinna. Mellan hans ögon står det ”Kâfir” .”

309 – Ibn ´Umar (radhiya Allâhu ´anhumâ) sade (i betydelse):

”En dag nämnde profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) ad-Dadjdjâl. Han sade: ”Han är enögd på det högra ögat. Det är som en utåtstickande druva.””

310 – an-Nu´mân bin Sam´ân (radhiya Allâhu ´anh) sade (i betydelse):

”En morgon nämnde Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) ad-Dadjdjâl. Han sänkte och höjde honom till dess att vi trodde att han fanns någonstans bland palmerna. När vi begav oss till honom, märkte han av det på oss och sade: ”Vad är det?” Vi sade: ”Du nämnde ad-Dadjdjâl på morgonen. Du sänkte och höjde honom till dess att vi trodde att han fanns någonstans bland palmerna. Då sade han: ”Det finns något som jag fruktar mer för er än ad-Dadjdjâl. Om han kommer och jag finns bland er, kommer jag att kämpa mot honom. Och om han kommer och jag inte finns bland er, får var och en kämpa på egen hand. Allâh tar hand om samtliga Muslimer efter mig. Han är ung och krullhårig. Hans [ena] öga är glanslöst. Jag tycker han liknar Abdul-´Uzzâ bin Qatan. Om någon av er upplever honom, skall han läsa början av kapitlet ”al-Kahf” mot honom.”

´Îsâ nedstigning till jorden och strid mot kättarna

311 – Abû Hurayrah (radhiya Allâhu ´anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Ibn Maryam kommer att stiga ned som en rättvis domare. Han kommer att slå sönder korset, döda grisen och avskaffa Djizyah . Pengarna kommer att flöda så pass, att ingen kommer att ta emot dem.”

312- Abû Hurayrah berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Profeterna har olika mödrar men deras religion är en. Ingen människa är närmare ´Îsâ bin Maryam än mig, ty det finns ingen profet mellan oss två. Han kommer att stiga ned. När ni ser honom, kommer ni att känna igen honom. Han är av medellängd och han är ljus. Det är som om hans hår droppar även om det inte är vått. Han kommer att slå sönder korset, döda grisen och avskaffa Djizyah. Pengarna kommer att flöda. Han kommer att strida mot människorna för Islâms sak till dess att Allâh låter honom utrota alla religioner utom Islâm och döda den enögde lögnaren, villfarelsens messias. Därefter kommer det att råda fred på jorden. Lejon kommer att ströva med kameler, tigrar med kor och vargar med får och barn kommer att leka med ormar. Ingen kommer att skada någon. Han kommer att leva i fyrtio år. Därefter dör han (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) och då kommer Muslimerna att be för honom.”

313 – De som kommer att strida med ´Îsâ (´alayhis-salâm) är Muhammads (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) samfund. ´Îsâ kommer att strida mot judarna som kommer att vara tillsammans med ad-Dadjdjâl. ´Îsâ kommer att döda ad-Dadjdjâl och Muslimerna kommer att döda judarna.

314 – Ibn ´Umar (radhiya Allâhu ´anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Ni kommer att strida mot judarna och döda dem. Även stenarna kommer att säga: ”Muslim! Det finns en jude här. Kom och döda honom!””

315 – Abû Mâlik sade om versen

”Och bland Bokens folk finns ingen som inte före sin död tror på honom” :

”Detta kommer att ske när ´Îsâ bin Maryam (´alayhis-salâm) stiger ned till jorden. Då kommer det inte att finnas någon bland Bokens folk som inte tror på honom.”

316 – Ibn ´Abbâs (radhiya Allâhu ´anhumâ) sade om samma vers:

”Det kommer att finnas människor från Bokens folk som kommer att uppleva ´Îsâ bin Maryams (´alayhis-salâm) nedstigning. Då kommer de att tro på honom:

”Och hans skall vittna mot dem på Uppståndelsens dag.””

Vågen

317 – Abûd-Dardâ' (radhiya Allâhu 'anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Det finns ingenting som väger så tungt i en troendes vågskål på Domedagen som fin karaktär.”

318 – Salmân (radhiya Allâhu 'anh) sade (i betydelse):

”På Domedagen kommer Vågen att föras fram. Den kommer att vara lika tunn som ett rakblad. Därefter förs Vågen fram. Om himlarna och det de rymmer och jorden och det som är på den läggs i den, kommer de alla att få plats däri. Änglarna kommer då att säga: ”Herre, vem skall Du väga i den?” Han kommer att säga: ”Den Jag vill av Mina skapelser.” Då kommer de att säga: ”Herre, vi har inte dyrkat Dig tillräckligt nog.””

319 – 'Ubayd bin 'Umayr sade:

”På Domedagen kommer en lång och stor man läggas i Vågen. Hans vikt kommer dock inte ens motsvara en flugvinges vikt.” Därefter läste han:

”Allt vad de har strävat mot skall gå om intet och på Uppståndelsens dag skall deras handlingar väga lätt inför Oss.”

320 – Sabrah bin Fâtik (radhiya Allâhu 'anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Vågen ligger i Allâhs ('azza wa djall) Hand; Han lyfter upp vissa människor och sänker vissa människor.”

321 – Ibn-ul-Asbahânî sade:

”Vågen ligger i Herrens Hand.”

322 – Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Jag såg mig själv träda in i paradiset. En vågskål fördes fram till mig och jag fick ställa mig i den. Därefter fördes mitt samfund fram och de fick ställa sig i den andra vågskålen. Till sist vägde jag mer än mitt samfund.”

323 – Vi söker skydd hos Allâh från dem som förnekar Vågen.

Paradiset och helvetet skapades innan människan

324 – Håll fast vid er kunskap – må Allâh förbarma Sig över oss och er – att Qur'ânen säger att Allâh (´azza wa djall) skapade paradiset och helvetet innan Âdam (´alayhis-salâm). Han har skapat folk åt paradiset och folk åt helvetet innan Han lät dem komma till jorden. Muslimerna och de troende är enade om detta. Bevisen för det finns i Qur'ânen och Sunnah. Vi söker Allâhs skydd från dem som förnekar det.

325 – Om någon säger att vi skall förklara det för honom, säger vi: skapade inte Allâh Âdam och Hawâ' och lät dem bo i paradiset? Han (´azza wa djall) sade:

”Âdam! Tag, du och din hustru, en boning i denna lustgård och som ni har lust till av det; men närma er inte detta; då kan ni hemfalla åt synd!”

”Söner av Âdam! Låt inte Djävulen fresta er så som han tog ut er stamfader och er stammoder ur paradiset.”

Allâh (´azza wa djall) körde ut Âdam och Hawâ' ur paradiset. Därefter förlät Han dem och lovade dem att föra dem tillbaka till paradiset. Å andra sidan körde Han även ut Iblîs ur paradiset och förbjöd honom det till evig tid.

326 – Ibn ´Abbâs sade om versen

”Âdam nåddes av ord från sin Herre” :

”Han sade: ”Herre, har Du inte skapat mig med Din Hand?” Han sade: ”Jo.” Han sade: ”Herre, har Du inte blåst in i mig Din ande?” Han sade: ”Jo.” Han sade: ”Herre, nådde inte Din barmhärtighet mig före Din vrede?” Han sade: ”Jo.” Han sade: ”Herre, har Du inte låtit mig bo i Ditt paradiset?” Han sade: ”Jo.” Han sade: ”Herre, får jag komma tillbaka till paradiset om jag ångrar mig och förbättrar mig?” Han sade: ”Ja.”

327 – Hassân bin ´Atiyah sade:

”Âdam grät i sextio år när han kördes ut ur paradiset och han grät i fyrtio år när hans son mördades.”

328 – Yazîd ar-Ruqâshî sade:

”Efter att Âdam hade gråtit en lång tid över paradiset, blev han frågad om anledningen till det. Han sade: ”Jag gråter för att jag inte är nära min Herre i ett hem vars jord är ljuvlig och i vilket jag hör änglarnas röster.””

329 – Abû Hurayrah (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Efter att Allâh (‘azza wa djall) hade skapat paradiset och Elden, skickade Han Djibrîl (‘alayhis-salâm) till paradiset och sade: ”Titta på det och vad Jag har förberett för dess folk!” Han tittade, kom tillbaka och sade: ”Vid Din makt! Ingen kommer att höra talas om det, utan att de träder in i det.” Då beordrade Han att det täcks med svårigheter. Sedan sade Han: ”Gå och titta på det!” Då sade han: ”Vid Din makt! Jag fruktar att ingen kommer att gå in i det.” Han sade: ”Gå och titta på Elden och vad Jag har förberett för dess folk!” Han tittade, kom tillbaka och sade: ”Vid Din makt! Ingen kommer att höra talas om den för att därefter träda in i den.” Då beordrade Han att den täcks med lustar. Sedan sade Han: ”Gå och titta på den.” Då sade han: ”Vid Din makt! Jag fruktar att ingen kommer att vara kvar utan att de träder in i den.”

330 – Ibn ‘Abbâs (radhiya Allâhu ‘anhumâ) berättade att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Jag tittade i Elden och såg att de flesta däri är kvinnor. Jag tittade i paradiset och såg att de flesta däri är fattiga.”

331 – Abû Hurayrah (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”En gång argumenterade Elden och paradiset. Den ene sade: ”I mig kommer förtryckare och högfärdiga att vara.” Den andre sade: ”I mig kommer svaga och fattiga att vara.” Då sade Allâh (‘azza wa djall) till den ene: ”Du är Mitt straff. Med dig straffar Jag den Jag vill.” Sedan sade Han till den andre: ”Du är Min barmhärtighet. Med dig förbarmar Jag Mig över den Jag vill – och båda skall ni fyllas!”

332 – Anas bin Mâlik (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”Om en person ber Allâh (‘azza wa djall) om paradiset tre gånger, säger paradiset: ”Allâh, för in honom i paradiset.” Och om en person söker skydd av

Allâh (‘azza wa djall) från Elden tre gånger, säger Elden: ”Allâh, skydda honom från Elden.””

Den eviga vistelsen i paradiset och helvetet

333 – ‘Allâh (‘azza wa djall) sade:

”Men de som tror och lever ett rättskaffens liv skall föras till lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid.”

”Men Vi skall föra dem som tror och lever ett rättskaffens liv till lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid – det är Allâhs sanna löfte och vems ord är sannare än Allâhs ord?”

”Denna dag skall de sanningsenliga skörda frukterna av sin kärlek till sanningen. På dem väntar lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid.”

”De som har antagit tron och utvandrat från onskans rike och som med sina ägodelar och sina liv [som insats] strävar och kämpar för Allâhs sak har den högsta rangen inför Allâh; det är de som skall vinna den stora segern. Deras Herre ger dem det glädjerika budskapet om [Sin] nåd och [Sitt] välbehag och om lustgårdar där Allâhs gåvor aldrig tryter och där de skall förbli till evig tid; ja, en rik belöning [väntar] dem hos Allâh!”

334 – Qur’ânen är full av liknande exempel. Den underrättar att de gudfruktiga kommer att leva i lugn och ro i paradiset till evig tid. De kommer aldrig att känna av döden. De kommer aldrig att lämna paradiset.

335 – Dessutom har Allâh (‘azza wa djall) nämnt helvetets folk i Sin Bok. De skall vistas där till evig tid. Allâh (‘azza wa djall) sade:

”De som framhärdat i otro och orättfärdighet kan inte vänta förlåtelse av Allâh och ingen vägledning utom till vägen till helvetet; där skall de förbli till evig tid. Detta är lätt för Allâh.”

”Allâh har utestängt de otrogna från Sin nåd och Han har en flammande Eld i beredskap för dem; där skall de förbli till evig tid.”

”Men de otrogna har att se fram mot helvetets eld; döden skall inte befria dem och deras lidande skall inte lindras. Så lönar vi varje otrogen.”

”Mâlik, be till din Herre att Han dömer oss till förintelse!” Men hans svar blir: ”Här skall ni förbli.””

336 – Qur’ânen vittnar om att paradiset folk kommer att vistas i paradiset till evig tid.

337 – Abû Sa’îd al-Khudrî (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i betydelse):

”På Domedagen kommer Döden att föras fram i en svartvit bagges skepnad och placeras mellan paradiset och Elden. Därefter ropas det ut: ”Paradisets folk! Vet ni vad detta är för något?” De sträcker på sina halsar, tittar och säger: ”Det är döden.” Då ropas det återigen ut: ”Eldens folk! Vet ni vad detta är för något?” De sträcker på sina halsar, tittar och säger: ”Det där är döden.” Sedan beordras det att den slaktas. Därpå ropas det ut: ”Paradisets folk! Evighet och ingen mer död! Eldens folk! Evighet och ingen mer död!”

Plikten i att känna till profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) förträffligheter

338 – Vi måste klargöra för Muslimerna vissa sanna föreskrifter som Allâh (‘azza wa djall) har lett dem till. Han har befallt dem att hålla fast vid samlagen och lyda Honom och Hans sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam). Jag kommer att klargöra för dem deras profets (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) förträffligheter så att de känner till värdet som Allâh (‘azza wa djall) har särskilt dem med då Han lät dem tillhöra hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) samfund. Därför skall de tacka Allâh (‘azza wa djall) för det. Allâh (‘azza wa djall) sade:

”På samma sätt som Vi sände till er ett sändebud ur era egna led, för att framföra Våra budskap till er och rena er och undervisa er i Skriften och visdom och lära er vad ni inte visste. Och bevara Mig i minnet, så skall Jag minnas er; var Mig tacksam och förneka Mig inte!”

339 – Det är vidrigt att Muslimer är okunniga om deras profets (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) förträffligheter och de mirakel och nobelheter som Allâh (‘azza wa djall) har särskilt honom med såväl i detta liv som i livet efter detta.

Några av sändebudets (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) egenskaper i Qur’ânen

340 – Håll fast vid er kunskap – må Allâh förbarma Sig över oss och er – att Allâh (‘azza wa djall) hedrat Sin profet med den högsta hedern, beskrivit honom med de

bästa beskrivningarna, skildrat honom med de vackraste skildringarna och upphöjt honom över samtliga människor.

341 – Vår ädla Herre har berättat för oss att Han har skickat honom som en budbärare med glada budskap och som varnare, som en manare till Allâhs religion och som en ledfy:

”Profet! Vi har sänt dig som ett vittne för sanningen och som förkunnare av ett glatt budskap om hopp och som varnare, och som den som enligt Hans befallning kallar till Allâh, och som en ledfy. Förkunna för de troende budskapet att Allâh har mycket nåd i beredskap för dem.”

”Vi har sänt dig med sanningen, som förkunnare av ett glatt budskap om hopp och som varnare; inget folk har blivit utan varnare som levde och dog bland dem.”

342 – Sändebudet (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) har sannerligen varnat och förmanat och spritt glada budskap om hopp på ett fullbordat sätt.

343 – Vår ädla Herre har berättat för oss att Muhammad (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) är resultatet på Ibrâhîms och Ismâ´îls tillbedjan och ´Îsâs glada budskap – må fred vara med dem alla. Allâh (´azza wa djall) sade:

”Och när Ibrâhîm och Ismâ´îl lade grunden till Helgedomen [bad de]: ”Herre! Tag nådigt emot! Du är den som hör allt, vet allt! Herre! Gör att vi underkastar oss Din vilja och gör vårt efterkommande till ett samfund som underkastar sig Din vilja. Lär oss att förrätta vår andakt och tag emot vår ånger; Du är Den som gör den ångerfulle till mötes, den Barmhärtige! Herre! Låt ett sändebud uppstå bland dem ur deras mitt – som framför till dem Dina budskap och undervisar dem i Skriften och i visdom och som renar dem. Du är den Allsmäktige, den Allvise.””

344 – Allâh (´azza wa djall) bönhörde Ibrâhîm och Ismâ´îl (´alayhimâs-salâm). Han utvalde från deras avkomma den Han ville och det blev Muhammad (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam). Han hörde till Qurayshs ädlaste släkte, högsta position, noblaste hushåll och bästa familj. Sålunda sände Han honom för att sprida glada budskap om hopp och för att varna.

345 – Allâh (´azza wa djall) sade:

”Och ´Îsâ, Maryams son, som sade: ”Israeliter! Jag är sänd till er av Allâh för att bekräfta vad som ännu består av Tora och för att förkunna för er det glada budskapet att ett sändebud skall komma efter mig vars namn skall vara Ahmad.””

346 – Härmed fastställde Allâh (‘azza wa djall) bevis mot de kristna för att ‘Îsâ bin Maryam (‘alayhis-salâm) hade spridit till dem det glada budskapet om Muhammad (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam).

347 – Därefter berättar Allâh (djalla dhikruh) att judarna och de kristna finner Muhammads (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) beskrivningar och drag i Tora och Evangeliet. Däri finner de att han är en profet och att de är ålagda att följa och stödja honom. Allâh (djalla dhikruh) sade:

”Han sade: ”Jag låter Mitt straff drabba den Jag vill; men Min nåd och Min barmhärtighet når överallt och Min nåd skänker Jag dem som fruktar Allâh och ger åt de behövande och som tror på Mina budskap; som följer sändebudet, den olärde profeten, som de kan finna omnämnd i sina egna [Skrifter] , i Tora och i Evangeliet; och han skall anbefalla dem det som är rätt och förbjuda dem det som är orätt och förklara tillåtna för dem alla goda och nyttiga ting och otillåtet allt som är ont och skadligt och befria dem från deras bördor och lösa dem från de bojor som har bundit dem. De som tror på honom och ärar honom och stöder honom och låter sig ledas av det ljus som återföljer honom – dem skall det gå väl i händer.”

”Bokens folk! Ett sändebud från Oss har kommit till er som klargör för er mycket av det som ni har dolt i Skriften; mycket [annat] har förbigåtts. Allâh har skänkt er lett ljus och en klar Skrift; med den visar Han dem som söker Hans välbehag till räddningens vägar och leder dem enligt Sin vilja ut ur mörkret till ljuset och till en rak väg.”

”Bokens folk! Efter ett avbrott i sändebudens rad har Vårt sändebud kommit till er för att klargöra för er, så att ni inte skall säga: ”Till oss har ingen budbärare kommit med ett hoppets budskap och ingen varnare.” Nu har en förkunnare av ett glatt budskap om hopp och en varnare kommit till er; Allâh har allt i Sin makt.”

348 – Därmed lät Allâh (‘azza wa djall) judarnas och de kristnas argument gå om intet. Han talade om för dem om hans beskrivningar i deras böcker och att det Muhammad (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) har kommit med inte är något annat än ett ljus och en sanning, som han för ut folk med ur mörkret till ljuset och till en rak väg.

349 – Sedan berättade Allâh (‘azza wa djall) att det Muhammad (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) manar människorna till är sanning och en rak väg. Till följd därav ålade Han samtliga djinner och människor att underkasta sig det.

350 – Han berättade att djinner fick höra Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) predika sin Herres förpliktelse. De visste att det var sanningen och följaktligen trodde de på honom, bekräftade honom och följde honom. Allâh (djalla dhikruh) sade:

”Och se, Vi lät en liten skara av osynliga väsen närma sig dig, så att de kunde höra [dig läsa ur] Qur’ânen, och när de kom fram, sade de [till varandra]: ”Lyssna nu noga!” Och när läsningen var slut, vände de tillbaka till de sina som varnare och sade: ”Landsmän! Vi har lyssnat till en uppenbarelse, som [människorna] efter Mûsâs [tid] har fått del av och som bekräftar det som ännu består [av äldre tiders uppenbarelser] och som leder [lyssnaren] till sanningen och till en rak väg. Landsmän! Hör den som kallar er till Allâh och tro på honom!”

”Du kallar dem helt visst till en rak väg.”

351 – Sedan sade Han (‘azza wa djall) att Han kommer att låta Sin profets (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) religion råda över alla andra religioner:

”Det är Han som har sänt Sitt sändebud med vägledning och [för att förkunna] den sanna tron som skall föras till seger över all [annan form av] gudstro, hur förhatligt detta än kan vara för dem som sätter medhjälpare vid Allâhs sida.”

352 – Därpå sade Allâh (‘azza wa djall) att ingens tro på Allâh är fullkomlig förrän man tror på Allâh och Hans sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam):

”Troende är inga andra än de som har en orubblig tro på Allâh och Hans sändebud och som, när de deltar med honom i en sammankomst som angår samfundet i dess helhet, inte avlägsnar sig därifrån utan att först begära hans tillstånd. De som begär ditt tillstånd är de som har [den sanna] tron på Allâh och Hans sändebud!”

”Inga andra än de som tror på Allâh och Hans sändebud och inte vacklar i tron och de som kämpar för Allâhs sak med sina ägodelar och med livet som insats är [verkliga] troende; det är de som är uppriktiga.”

353 – Vår Herre har lärt oss att vi endast älskar Honom om vi älskar och följer Hans sändebud Muhammad (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam):

”Säg: ”Om ni älskar Allâh, följ mig och Allâh skall älska er och förlåta era synder. Allâh är ständigt förlåtande, barmhärtig.””

Allâh (´azza wa djall) lät kärlek till sändebudet (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) och rättning efter honom vara ett bevis på sann kärlek till Honom.

354 – Allâh har sagt att den som inte tror på Hans sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) är lik den som inte tror på Honom. Och den som nekar Hans sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) är lik den som nekar Honom:

”Be aldrig för någon av dem som dött och stå inte vid hans grav; de trodde inte på Allâh och Hans sändebud och de dog med trots i sinnet.”

355 – Han förbjöd de troende att tacka nej till Djihâd med Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam). Likaså ålade Han dem att härda med de uppkommande svårigheterna:

”Människorna i [profetens] stad och ökenaraberna i dess grannskap bör inte tveka att följa Allâhs sändebud och de bör inte sätta sina egna intressen före hans. Allt vad de måste utstå för Allâhs sak, törst, trötthet och hunger, och alla steg de tar som väcker de otrognas vrede och allt vad de uppnår i kampen mot fienden, räknas dem till förtjänst som goda handlingar. Allâh låter inte dem som gör det goda och det rätta gå miste om sin lön.”

356 – Han lät Sin profet (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) förkunna från Honom:

”Och för dig har Vi uppenbarat Påminnelsen för att du skall klargöra för människorna allt som sänts till dem så att de väcks till eftertanke.”

Till det han klargjorde för sitt samfund, hör den ålagda tvagningen och bönen som nämns i Hans Bok. Han förklarade varken när bönen skall förrättas, hur många Rukû´ och Sudjûd de innehar, vad som måste läsas, vad den inleds med eller vad den avslutas med. En stor del av deras domar och regler har inte nämnts däri. Således klargjorde profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) Allâhs (´azza wa djall) avsikt i allt det.

Han ålade allmosan i Sin Bok utan att klargöra hur mycket som betalas av silver, guld, får, kameler, kor och skörd. Således klargjorde profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) Allâhs avsikt i det.

Samma sak gäller fastan. Han klargjorde vad som är tillåtet och vad som är förbjudet.

Dessutom ålade Allâh (´azza wa djall) Sina tjänare att vallfärda till Ka´bah om de förmådde att göra det. Han berättade dock varken hur vallfärden inleds eller vad

vallfärdaren är ålagd att göra. Detta klargjorde profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) steg för steg.

Detsamma gäller domar som behandlar Djihâd och handel.

Allâh (´azza wa djall) förbjöd Muslimerna från att handla med ränta och hotade dem med ett pinsamt straff. Han klargjorde däremot inte vad ränta är i Sin Bok. Det fick sändebudet (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) göra.

Så här lyder fallet med många domar. Det som finns i Boken kan endast begripas via sändebudets (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) klargöring och förklaring.

357 – Sedan ålade Han samtliga skapelser att lyda honom. Han förbjöd dem att handla olydigt mot honom. Detta nämns flera gånger i Boken. Allâh har bundit samman lydnad mot sändebudet (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) med lydnad mot Honom. Han har lärt dem att den som handlar olydigt mot sändebudet (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) handlar säkerligen olydigt mot Allâh:

”Säg: ”Lyd Allâh och lyd sändebudet.” Men om de vänder ryggen, är Allâh inte vän med de otrogna.”

”Men den som trotsar Allâh och Hans sändebud och överträder Hans gränser skall föras till Elden och förbli där till evig tid. – ett förnedrande straff väntar honom.”

358 – Allâh ålade att Hans sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) lyds. Han varnade dem för att motsätta sig Hans sändebuds (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) befallning och låta hans ord motsvara alla andra skapelsers ord. Dessutom talade Han om för dem att den som gör det kommer att utsättas för prövning:

”Besvara inte sändebudets kallelse, när han kallar på er, på samma sätt som ni besvarar kallelser som ni riktar till varandra. Allâh vet vilka de bland er är som vill smyga sig bort under betäckning av andra. De som vill sätta sig emot hans befallningar bör ta sig i akt; de skall få utstå prövningar och ett plågsamt straff väntar dem.”

359 – Därefter ålade Han (´azza wa djall) dem som låter profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) döma att inte ha någon invändning mot sändebudet (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam). I stället måste de underkuva sig hans (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) beordring och vara tillfredställda med den. Skulle de däremot inte göra det, anses de inte vara troende. Allâh (´azza wa djall) sade:

”Nej, vid din Herre! De är inte troende förrän de sätter dig som domare att döma mellan sig i alla sina tvister och därefter inte i

sitt inre har någon invändning mot dina beslut utan underkastar sig dem helt och fullt.”

360 – Sedan prisade Han (‘azza wa djall) dem som är nöjda med profetens (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) domslut:

”Det vore bättre om de nöjde sig med vad Allâh och Hans sändebud ger dem och sade: ”Vi litar till Allâh för våra behov och Allâh skall av godhet ge oss [vad vi behöver – ge oss det] genom Sitt sändebud. Vi sätter vårt hopp till Allâh.”

361 – Allâh (‘azza wa djall) har berättat hur Eldens folk kommer att ångra sig för att de inte lydde Allâh och Hans sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam). En dag kommer de att ångra sig då det är lönlöst att ångra sig, och sörja då det är lönlöst att sörja:

”Den Dag då deras ansikten skall vändas på alla sidor i Elden, kommer de att ropa: ”Ack, om vi ändå hade lytt Allâh och lytt [Hans] sändebud!” Och de kommer att säga: ”Herre! Vi följde våra ledare och våra stora män och de ledde oss på avvägar. Herre! Ge dem dubbelt straff och utestäng dem för alltid från Din nåd!”

362 – Ser ni – må Allâh förbarma Sig över er – hur Allâh hedrade Sin profet vid varje tillfälle? Varje gång hedrade Han honom mer och mer i detta liv och i livet efter detta:

”Den Dag då den orättfärdige biter sig i handen [i förtvivlan] och ropar: ”Om jag ändå hade följt sändebudets väg! Nu är jag förlorad! Om jag ändå hade avstått från vänskap med den mannen! Han ledde mig på avvägar, när Allâhs budskap redan hade nått mig.” [Så] leder Djävulen människan vilse och tar därefter sin hand ifrån henne. Och sändebudet har sagt: ”Herre! Mitt folk ser på denna Qur’ân som något föråldrat [som kan läggas åt sidan].” På samma sätt har Vi låtit varje profet mötas av fientlighet från de obotfärdiga syndarnas sida; men du behöver ingen annan vägvisare eller hjälpare än din Herre.”

363 – Muhammads samfund! Troende! Håll fast vid er kännedom att Allâh har ålagt samtliga skapelser att högakta och värdera Hans profet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam). Han har förbjudit dem att höja sina röster över hans röst och att de tilltalar honom såsom de tilltalar varandra. Allt detta är utav högaktning. Han lärde dem att de som motsätter sig Hans befallning och låter bli att högakta honom på ett förtjänstfullt sätt, kommer att förlora alla sina handlingar utan att de lägger märke till det:

”Troende! Pocka inte på uppmärksamhet för egen del, när ni står inför Allâh och Hans sändebud, men frukta Allâh! Allâh hör allt, vet allt! Troende! Dränk inte med era röster profetens ord och höj inte rösten när ni talar till honom, som ni gör sinsemellan; annars kan det [goda] ni gör gå om intet utan att ni förstår [vad som sker]!”

364 – Allâh (‘azza wa djall) har lovat dem som sänker sina röster när de talar med Hans sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och högaktar honom förlåtelse och en väldig belöning:

”De som sänker rösten i sändebudets närvaro är de vars hjärtan Allâh har gjort redo för gudsfruktan; för dem finns förlåtelse och en rik belöning.”

”Besvara inte sändebudets kallelse, när han kallar på er, på samma sätt som ni besvarar kallelser som ni riktar till varandra.”

”Troende! Svara när Allâh och [Hans] sändebud kallar er till det som skall förnya ert liv! Ni bör veta att Allâh träder emellan människan och hennes eget hjärta och att det är till Honom ni skall samlas åter.”

365 – Han (‘azza wa djall) har lärt Sina skapelser och Sin profet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) att alla hans forna och framtida synder är förlåtna. Han har förärat Sig över honom på ett fullkomligt sätt, lett honom till den raka vägen och talat om för honom att Han har skänkt honom en mäktig seger:

”Vi har öppnat vägen för dig till en klar seger för att Allâh skall förlåta dig vad som gått före av dina synder och vad som är fördröjt och skänka dig Sin välsignelse i fullt mått och leda dig på en rak väg.”

366 – Han sade att de som lovade Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) tro och lydnad har lovat Allâh (‘azza wa djall) tro och lydnad. Allt detta är ett bevis på Muhammads (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) höga ställning hos Herren (‘azza wa djall):

”De som avlägger trohetsed inför dig, avlägger trohetsed inför Allâh.”

367 – Han (‘azza wa djall) berättade att Han var nöjd med dem som uppriktigt lovade Hans profet (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) tro och lydnad:

”Allâh såg med välbehag på de troende när de svor dig trohetsed under trädet; Han visste nämligen vad som fanns i deras hjärtan.”

368 – Sedan befallde Allâh (djalla dhikruh) de troende att de rättar sig efter Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam):

”I Allâhs sändebud har ni ett gott föredöme för alla som ser fram mot att träffa Allâh och den Yttersta dagen och som ständigt har Allâh för ögonen.”

369 – Därefter beordrade Allâh (´azza wa djall) de troende att de skall vara uppriktiga mot Allâh. Han lärde dem att den som är uppriktig mot Allâh, är likaså uppriktig mot Hans sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam). Han enade de båda frågorna och sade:

”De svaga och de sjuka skall inte klandras, inte heller de som inte har medel, om de har varit uppriktiga mot Allâh och Hans sändebud; rättsinniga människor skall inte klandras – och Allâh är ständigt förlåtande, barmhärtig.”

370 – Han sade att den som bedrar sändebudet (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) är som den som bedrar Honom (´azza wa djall):

”Troende! Försök inte föra Allâh och sändebudet bakom ljuset och svik inte med vett och vilja de förtroenden som ni får ta emot.”

371 – Han varnade skapelsen för att förarga och såra Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) medan han levde och efter att ha dött. Den som förargar och sårar Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) har förargat och sårat Allâh. Han berättade att den som förargar och sårar Allâh och Hans sändebud förtjänar att förbannas såväl i detta liv som i livet efter detta:

”Och företa er ingenting som kunde förarga och såra profeten. Och ta inte under några omständigheter hans änkor till hustrur efter hans död! Inför Allâh skulle det vara en oerhörd handling!”

372 – Därpå sade Han att den som hyser agg mot sändebudet (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) likaså hyser agg mot Allâh:

”Du kan inte finna sådana människor som tror på Allâh och den Yttersta dagen och som samtidigt söker vänskap med dem som trotsar Allâh och Hans sändebud.”

373 – Vår Herre har lärt oss att profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) är närmare de troende än vad de är sig själva. Om han beordrar oss något, måste vi underkasta oss den beordringen. Vi har inget annat val än det sändebudet (sallâ

Allâhu ´alayhi wa sallam) har gett oss. Detta gäller samtliga frågor som familjelivet, egendomarna och avkomman. Han (djalla dhikruh) sade:

”Profeten är närmare de troende än de är sig själva, och hans hustrur är deras mödrar.”

374 – Allâh (´azza wa djall) har hedrat Sin profet (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) och utvalt honom över alla andra skapelser. Detta har Han bl a gjort genom att förbjuda samtliga skapelser att gifta sig med hans hustrur efter att han har dött.

375 – Håll fast vid er kunskap – må Allâh förbarma Sig över er – att allt som profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) har förbjudit är förbjudet för samtliga skapelser. Det är förbjudet att motstrida hans förbud till dess att det finns ett annat bevis som tyder på att det inte är förbjudet utan endast föraktfull:

”Tag alltså emot vad sändebudet ger er och avstå från det som han nekar er.”

376 – Sedan ålade Allâh (´azza wa djall) Sin skapelse att sända välsignelse och fred över honom. Han sade:

”Allâh och Hans änglar välsignar profeten; be Allâh välsigna honom, ni troende, och hälsa honom med en vörtnadsfull hälsning.”

Må Allâhs välsignelse och fred vara med honom och hans familj dag och natt.